

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2003

Núm. 116

Presidència del Molt Honorable Sr. Maximilià Morales i Gómez

Sessió celebrada dia 18 de febrer del 2003

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 301/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a instal·lació d'una dessaladora a Santa Eulària (Eivissa). (**Decaiguda**). 5094
 - 2) **RGE núm. 302/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a instal·lació d'una dessaladora a Ciutadella. 5094
 - 3) **RGE núm. 432/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Salvador Cànoves i Rotger, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dessaladores al Pla hidrològic. 5095
 - 4) **RGE núm. 434/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dimissions i destitucions a la Conselleria de Turisme. 5096
 - 5) **RGE núm. 438/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a coneixements de l'oferta de la família Mulet en relació amb la compravenda de la urbanització de Son Serra de Marina. 5097
-
-

- 6) **RGE núm. 437/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compra de la urbanització de Son Serra de Marina. 5098
- 7) **RGE núm. 439/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estat de l'expedient del Flamingo. (Decaiguda) 5099
- 8) **RGE núm. 443/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Llamas i Márquez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a possibles interessos privats d'alguns familiars de regidors del PSM de Petra quant al traçat del tren. 5099
- 9) **RGE núm. 429/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Sofía del Carmen Hernanz i Costa, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a punt de trobada. 5100
- 10) **RGE núm. 430/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a investigació biomèdica a les Illes Balears. 5101
- 11) **RGE núm. 431/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cita prèvia centralitzada. 5102
- 12) **RGE núm. 309/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a pla d'obertura de centres prèvia a l'horari escolar. 5102
- 13) **RGE núm. 321/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Cecili Buele i Ramis, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a connexió Internet als centres d'educació. 5103
- 14) **RGE núm. 421/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Santiago Ferrer i Costa, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a disminució de l'atur. 5104
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 105/03**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política turística del Govern de les Illes Balears. 5104

III. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 3984/02**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de l'habitatge tradicional rural de Balears. 5111
- 2) **RGE núm. 119/03**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a parc natural de la Serra de Tramuntana. 5114

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats comencem la sessió plenària corresponent al dia d'avui i començarem com és habitual amb el torn de preguntes.

I.1) Pregunta RGE núm. 301/03, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a instal·lació d'una dessaladora a Santa Eulària (Eivissa).

La primera d'elles està formulada pel diputat Sr. Josep Juan Cardona i que per motius de causa major no ha pogut assistir al plenari, per tant, decauria i seria reiterada en una ocasió propera.

I.2) Pregunta RGE núm. 302/03, de l'Hble. Diputat Sr. Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a instal·lació d'una dessaladora a Ciutadella.

La segona RGE núm. 302, relativa a instal·lació d'una dessaladora a Ciutadella que formula l'Hble. Diputat Sr. Guillem Camps i Coll del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, Sr. President. La premsa a principis d'aquest mes deia que el President del Govern rebutjava la instal·lació de 4 dessaladores a les Illes Balears, aprovades pel Govern de l'Estat, una inversió per un port important, estam parlant de 66 milions d'euros, estam parlant d'11.000 milions de pessetes. I d'aquestes 4 n'hi havia una per a Ciutadella, amb un pressupost de 13.700.000 euros, amb una producció de 10.000 metres cúbics, ampliable a 15.000 i que donaria servei a 54.000 habitants. Una solució estable en els programa estructural de l'aigua que nosaltres consideram en un municipi turístic, ramader i agrícola que d'una manera definitiva es solucionaria el tema de l'aigua mitjançant aquesta instal·lació.

Però vet aquí per tant, la pregunta, és molt senzilla. Per què el Molt Honorable Sr. President del Govern no està d'acord en la instal·lació de la dessaladora a Ciutadella?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Sra. Consellera de Medi Ambient té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Clarament perquè no és necessari aquesta dessaladora a Ciutadella. A més per una altra raó, perquè no està inclosa en el Pla hidrològic de les Illes Balears, que li record Sr. Camps que varen proposar vostès i que a més va aprovar el Govern de l'Estat espanyol i concretament el ministre Sr. Jaume Matas hi era present. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Consellera de Medi Ambient. Sr. Camps té la paraula.

EL SR. CAMPS I COLL:

És una pena que el President no m'hagi contestat perquè el seu mateix del PSOE diu que s'ha d'instal·lar a Ciutadella aquesta dessaladora. Vostè diu que no està..., l'inclouin, l'haguessin inclòs, açò ho diu la moció del plenari aprovada per tots els partits polítics de 6 de novembre del 2000. Tenien previst vostès incloure aquesta dessaladora en el terme municipal de Ciutadella, ja s'ha fet el més difícil, ser inclosa en el Pla hidrològic nacional i amb una inversió prevista. A més aquestes bregues als ciutadans normals no els interessin, allò que els interessa, em cregui, és que s'instal·lin..., que de tota aquesta història és poder-se dutjar-se amb aigua dolça, cuinar amb aigua dolça, regar amb aigua dolça i fer el cafè amb aigua dolça.

Vostès l'única cosa que fan és fer més pous, reubicar-los i açò fa que la intrusió d'aqüífers i la intrusió marina quedi cada vegada més palesa. Per tant, aquesta solució definitiva que nosaltres considerem s'hauria de recollir i vostè hauria de fer cas a aquesta moció aprovada per tots els partits polítics, el PSOE, el PSM, el Sr. Bosco Gomila va votar a favor, l'INME, el PP i el PMCU. Per tant, tota Ciutadella exigeix i reclama aquesta dessaladora que ens ofereixen i jo no ho entenc...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps el seu temps està esgotat. Sra. Consellera de Medi Ambient té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Miri Sr. Diputat, en primer lloc vostè el que ha de fer és respectar a qui té les competències respecte

al tema de l'aigua i és el Govern de les Illes Balears, com vostè sap. Per tant, qui planifica, qui analitza, qui estudia i és a partir d'això que es consideren les actuacions que s'han de dur a terme. Aquest respecte, que estic segura que vostè té, li ha de fer saber és que el ministre de Medi Ambient o a vostès del PP no per qüestions electoralistes han de dir que fa falta una dessaladora quan no hi ha cap estudi tècnic que avaluï aquesta necessitat.

En segon lloc li he de dir Sr. Diputat que sí hi ha d'haver actuacions a Ciutadella i que s'estan fent en aquest moment, vostè ho ha dit, una redistribució dels pous existents per evitar allò que vostè ja ha esmentat, la salinització de l'aqüífer, provocada per una concentració especial de captacions. Així com també s'està treballant en la reducció de les pèrdues de la xarxa de Ciutadella i també evidentment hem d'intentar millorar la reutilització de les aigües depurades. Aquestes actuacions sí realment són necessàries, sí s'estan fent per part del Govern de les Illes Balears i sí que realment solucionaran, almanco, es pretenen solucionar, els problemes d'aigua que puguin existir a Ciutadella.

Per tant, dir-li molt clarament que allò que ha de fer el Partit Popular és en primer lloc respectar les competències de qui les té. En segon lloc quan fa una proposta no només dient que s'ha de fer, això ha d'estar avalat per estudis tècnics suficients. En tercer lloc no fer regals enverinats, una dessaladora a Ciutadella el que provocaria seria un augment del preu que hauria de pagar el ciutadà, en la qual cosa resultaria que hauria d'augmentar i això ho han de dir molt clar, amb un 200% el que pagarien els ciutadans. I en segon lloc, ecològicament com vostè sap suposaria també un increment de la despesa energètica i això no ho diuen vostès i ho haurien de dir, perquè efectivament regals d'aquests, almanco la Conselleria de Medi Ambient del Govern de les Illes Balears no els vol.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient.

I.3) Pregunta RGE núm. 432/03, de l'Hble. Diputat Sr. Salvador Cànoves i Rotger, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dessaladores al Pla hidrològic.

Passam a la tercera pregunta RGE núm. 432, relativa a dessaladora al Pla hidrològic que formula l'Hble. Diputat Sr. Salvador Cànoves i Rotger del Grup Parlamentari Socialista que té la paraula.

EL SR. CÀNOVES I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, l'administració dels recursos naturals, d'entre ells el més preuat el recurs hídric, precisen d'una acció política planificada i el nostre cas aquesta previsió ve donada pel Pla hidrològic de les Illes Balears, un instrument cabdal per preservar l'aigua que és igual a dir preservar la vida, un pla elaborat en el seu dia amb el consens de tots els grups polítics i aprovat pel Consell de Ministres.

Per tant, tots coincidim que aquest pla és la pauta a seguir i la coherència política rau precisament en seguir les seves directrius, però assistim continuadament a aquest mercadeig amb un rerafons electoralista de continua oferta de dessaladores variades. I em deman si aquestes estan previstes i contemplades en el Pla hidrològic de les Illes Balears, perquè de no ser així la política hidràulica de les nostres Illes esdevindria, inevitablement, una lamentable actuació d'aquí i aquí m'aixec, allò que en castellà en diuen una actuació "a salto de mata".

La meua curiositat, per tant, m'empeny a demanar-li si preveu quantes dessaladores preveu el Pla hidrològic, el nostre Pla hidrològic.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Cànoves. Sra. Consellera de Medi Ambient té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, efectivament crec que és una bona cosa que aquí a les Illes Balears hi hagi aprovat el Pla hidrològic de les Illes Balears perquè efectivament és el marc normatiu, és el marc clarificador que diu quines són aquelles infraestructures necessàries, així com altres actuacions en temes de millorar la gestió dels recursos hídrics. Dir-li concretament que aquest Pla hidrològic de les Illes Balears a la seva normativa, concretament l'article 81, defineix les infraestructures requerides per complir els objectius que es proposa aquest pla.

En el seu punt segon, referit a infraestructures a Mallorca, el mateix article recull la construcció d'una dessaladora d'aigua de mar amb una capacitat de 42.000 metres cúbics, ampliable a 60.000 metres cúbics dia, amb l'objectiu de servir demandes de la Badia de Palma. La planta, com vostè sap també, està construïda i ampliada i en el passat any ha estat aturada més del 50% de la seva capacitat. És a dir, en aquest moment la planta dessaladora actual de Palma només té una línia en funcionament, es varen infiltrar a l'hivern passat 5 milions de metres cúbics a l'aquífer de s'Estremera rendibilitzant la planta i ajudant a crear una reserva estratègica. Precisament el present hivern la mateixa empresa Emaya ha desistit d'utilitzar la capacitat de la planta de Palma. Per tant, he de dir que en aquest moment aquesta planta està infrautilitzada.

En el punt tercer del Pla hidrològic de les Illes Balears referit a les infraestructures, no es fa cap esment a cap dessaladora. En el punt quart del Pla hidrològic, pel que fa referència a infraestructures a Eivissa i Formentera, es preveu l'ampliació de les plantes dessaladores d'Eivissa i de Sant Antoni, així com la interconnexió entre ambdues dessaladores. La interconnexió, com vostè sap i esper que tots els diputats estiguin assabentats, començarà a funcionar en proves aproximadament un mes i serà plenament operativa en el mes d'abril,

possibilitant doblar la seva producció perquè en aquest moment, com també esper vostès sàpiguen, la planta ubicada a Sant Antoni només produeix un 30%. Quan la interconnexió sigui una realitat, llavors es podrà com dic maximitzar un 100%.

Jo crec que mitjançant aquestes actuacions que diu el Pla hidrològic i que a més s'estan duent a terme per part del Govern de les Illes Balears, la gestió dels recursos hídrics d'aquestes Illes evidentment està garantit.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient. Sr. Cànoves? No vol intervenir.

I.4) Pregunta RGE núm. 434/03, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dimissions i destitucions a la Conselleria de Turisme.

Passam a la quarta pregunta RGE núm. 434, relativa a dimissions i destitucions a la Conselleria de Turisme que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Ens pot explicar el conseller de Turisme quin motius han duit a la dimissió del seu director general de Coordinació Turística i a la destitució del cap dels Serveis Tècnics de Coordinació Turística i l'arquitecte de la conselleria? Ens pot explicar el motiu d'aquesta dimissió i d'aquestes dues destitucions?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Salom. Sr. Conseller de Turisme té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, li llegiré un tros de la carta que em va enviar el director general de Coordinació allà on s'especifica concretament el motiu i diu: "per tal de no ser blanc de crítiques que deteriorin la imatge pública de la conselleria i del Govern".

En el cas del Sr. Valero és un càrrec de lliure designació, hem intentat fer una renovació d'allò que són els serveis tècnics. Necessitàvem, donat que es fa el seguiment de molts de projectes de l'ecotaxa i necessitam reforçar aquest aspecte, el Sr. Valero duia tot allò que eren plans d'excel·lència i altres tipus de projectes, era un enginyer i es cercava un perfil d'arquitecte.

En el cas del Sr. Caldentey no s'ha destituït. El Sr. Caldentey dins la remodelació té una altra funció, però està dins la mateixa conselleria.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Turisme. Sra. Salom té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President. Resulta Sr. Alomar que vostè té un director general de la seva conselleria que té un agroturisme *il·legal*, vostè té una sèrie d'actes d'inspectors de la seva conselleria que li diuen això, vostè no li posa cap multa i és el responsable de sancionador a tots aquells que tenen *il·legalitats*. Resulta que aquest senyor dimiteix i vostè segueix aquí. Resulta que vostè té un "*marrón*" gros a Son Serra de Marina, té un "*marrón*" gros a Son Serra de Marina i no li passa pel cap altra cosa que destituir a uns funcionaris no, a uns interins Sr. Alomar. Aquesta actitud creim que és poc seriosa, és lamentable, és una actitud miserable.

Vostè Sr. Alomar té el rècord d'aquest Govern de dimissions, o baixes d'alts càrrecs. Vostè ha tengut 8 baixes a la seva conselleria, entre funcionaris, càrrecs de confiança, uns perquè han dimisit i els altres perquè vostè els ha engegats. Què passa a la Conselleria de Turisme? Vostè no té mai cap culpa de res? Vostè s'ha d'excusar sempre amb la gent que té per baix? Això és la seva actitud? Vostè no s'ha equivocat mai, tot ho ha fet bé, tota la culpa d'aquests "*marrons*" són dels funcionaris i dels polítics que estan per baix? Nosaltres des del Grup Popularensem que el problema que hi ha a Turisme és vostè.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Salom. Sr. Conseller de Turisme té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, destitució d'interins no n'hi ha hagut cap, ja li ho he dit, no hi ha cap destitució de cap interí. Per tant, com que venia amb el discurs fet ho ha hagut de repetir.

La dimissió del meu director general. Miri jo crec que hi ha sensibilitats diferents i el director general en un moment determinat està amb un agroturisme, com diu vostè, amb una prèvia d'obertura demanada, cosa consentida per vostès i creu que pot fer mal, pot ser objecte de debat, pot fer mal al Govern i dimiteix. És a dir, hi ha sensibilitats diferents perquè precisament jo crec que vostè és la diputada específica, concreta i millor per veure aquestes sensibilitats. Vostè per exemple fa 4 o 5 anys en una sentència del Túnel de Sóller tenia un taló i no va tenir la sensibilitat de dimitir. Són simplement sensibilitats. Vostè és aquí, jo la respect, però és una sensibilitat. La sensibilitat del meu director general pot ser objecte d'una polèmica és a ca seva per no fer un mal a un Govern, a un projecte en el qual ell hi creu.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Turisme.

I.5) Pregunta RGE núm. 438/03, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a coneixements de l'oferta de la família Mulet en relació amb la compravenda de la urbanització de Son Serra de Marina.

Passam a la cinquena pregunta RGE núm. 438, relativa a coneixement de l'oferta de la família Mulet en relació a la compravenda de la urbanització de Son Serra de Marina que formula l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, molt malament deuen estar les coses quan ens hem de fer tan enrera i recordar coses tan antigues. Però avui allò que preocupa a aquest Parlament i a l'opinió pública és la compravenda de Son Serra de Marina. La pregunta és ben senzilla. Pareix que tothom dóna per fet, dóna per bo que s'ha pagat un preu superior a allò que valia. El propi Batle de Santa Margalida ho va manifestar tot d'una, ell tenia coneixement d'un preu inferior i de moltes de les manifestacions de la pròpia conselleria es dedueix que per ventura hi va haver un error en els preus.

Bé ens agradaria saber de quina manera el conseller va conèixer el preu que s'havia d'acordar, quin coneixement va tenir d'aquest expedient, com va arribar a ell la informació per determinar aquest preu? En el nostre mode de veure i amb tots els respectes també conseller, aquest preu tan exagerat que creim que es va pagar per aquesta finca.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fiol per la seva intervenció. Sr. Conseller de Turisme té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, em demana com vaig tenir coneixement, ho vaig tenir com és lògic a través del director general. El director general en el mes de maig va signar un document, millor dit el venedor va signar un document en el qual es comprometia a mantenir un preu en cas que després del procés de Consell Assessor de Turisme, l'interdepartamental es fes aquesta adquisició, o s'aprovés aquest projecte. Després ja es va signar dia 1 de juliol de 2002 i hi va haver una oferta en concret.

L'objectiu d'aquest projecte era esbucar, restituir i fins i tot, deixar lliure aquest espai perquè no es pogués edificar. Per tant, nosaltres entenem que l'objectiu era bo i el preu que es va pagar era l'adequat, perquè no només som jo, a més li vull aportar més coses. Vostè fa uns dies, si no record malament, va dir que era sorprenent que es pagàs això a un solar que no es

podia edificar res. Miri, en aquest mateix diari que vostè feia aquestes declaracions dissabte passat el diari deia que tenia constància de l'existència de dues ofertes una de 325 milions de pessetes per part d'una immobiliària de Catalunya i una altra de 300 milions de pessetes per part d'una immobiliària d'Alcúdia. Per tant, no només som jo que crec que el preu està damunt això.

És a dir, jo crec que es va pagar el preu adequat, sobretot es va aconseguir l'objectiu adequat. No oblidí que nosaltres no volíem edificar, el que volíem era llevar un impacte feia 14 anys que estava allà dins, un impacte que era negatiu per als visitants d'aquella zona, un impacte que ningú havia llevat, ni l'Ajuntament de Santa Margalida que hagués pogut iniciar els processos per llevar-lo, no ho havia fet. Per tant, la Conselleria de Turisme creu que això és un bon objectiu, crec que és un preu adequat i per tant, assumit totalment aquesta compra, millor dit, la proposta que vàrem fer d'aquesta compra i si l'hagués de fer una altra vegada la tornaria a fer. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Turisme. Sr. Fiol té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Sí tot això que ens explica Sr. Conseller, tindrà ocasió a la compareixença d'explicar-ho en més detall i ja ho discutirem. Però la pregunta no anava dirigida a què ens expliqués aquesta qüestió, anava dirigida a la relació de coneixement i en quin moment es produeix, vostè ha explicat que l'única relació que té vostè i que coneix respecte del venedor és l'existència d'un document d'oferta signat per part del venedor, fixant un preu i comproment-se a no modificar aquest preu. Jo com que, aquesta família Mulet s'han fet famosos, a Mallorca hi ha gent que va als cellers i demana el menú ecotaxa que són anguiles ofegades de primer, escaldums de segon i la factura que la pagui la conselleria, com és natural.

Bromes a part, la pregunta torna a ser si es reafirma Sr. Conseller en què vostè no ha tengut una conversa directe sobre aquesta qüestió amb els propietaris i si el seu coneixement d'aquesta qüestió és únicament via director general, vostè no ha tengut cap tipus de conversació ni de reunió amb els propietaris, alguns dels dos propietaris per la venda d'aquest immoble. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fiol. Sr. Conseller de Turisme té la paraula i 20 segons per contestar.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies, em reafirm que la via ha estat a través del director general, a més els propietaris li firmen al director general en un moment determinat i després es fa l'oferta.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Turisme.

L6) Pregunta RGE núm. 437/03, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compra de la urbanització de Son Serra de Marina.

Passam a la sisena pregunta RGE núm. 437, relativa a compra de la urbanització de Son Serra de Marina que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Efectivament dins tot aquest caramull de sorpreses que ve donant el famós cas de Son Serra, crida també poderosament l'atenció el fet que la pròpia Conselleria de Turisme, el propi Govern de les Illes Balears hagi reconegut que una part dels apartaments que s'han comprat amb fons públics formaven del domini públic. Naturalment això fa pensar que el preu que s'ha pagat computant aquest domini públic és naturalment un preu notablement excessiu.

Voldríem conèixer per què el Govern, coneixent aquesta realitat com ha reconegut a través dels mitjans de comunicació, va pagar i va computar aquesta zona de domini públic dins el preu? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Flaquer. Sr. Conseller de Turisme té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, primer de tot, nosaltres no hem comprat domini públic, el domini públic no es pot ni vendre ni comprar, això d'entrada. Segona el preu és excessiu, és vostè que ho diu, és una apreciació. Jo entenc que l'objectiu era esbucar un edifici, restituir aquella part cap i transformar-la amb les dunes originàries i en tercer lloc deixar aquell sòl lliure i per això el preu que ens demanava el propietari era adequat i els informes tècnics ens deien que era un preu adequat.

Una vegada vist aquest error segueix sent un preu adequat i això ho mantenc i torn a dir el mateix, si fos ara tornaria a proposar aquesta compra perquè crec que és un preu adequat per l'objectiu que es volia obtenir i que és un objectiu a més totalment noble, un objectiu per eliminar un impacte negatiu perquè la diferència entre vostè i jo és que vostè ho fa des d'una mentalitat de construir i jo crec que la inversió es fa i es va fer no per construir sinó per deixar un espai lliure. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Turisme. Sr. Flaquer té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Efectivament veig que s'estan acabant els arguments i ara els arguments són que el Sr. Flaquer volia construir, el Sr. Flaquer no volia construir res, li he de recordar que vostè va ser director general a l'època en què segurament més llicències i més autoritzacions prèvies es varen donar a la Conselleria de Turisme. Per tant, no em vengui amb aquestes històries.

Sr. Alomar, vostè ha d'explicar a tots els ciutadans el que li hem vengut demanant des de fa molta estona i esperem que dijous pugui explicar molt millor i és per què vostè ha comprat uns apartaments que no tenien cap valor ni un perquè estaven construïts de manera il·legal, perquè a més estaven envaint el domini públic i perquè a més pesava sobre ells una ordre de demolició.

I el Sr. Fiol li ho ha dit de bromes, jo deixaré les bromes, començam a tenir des del Grup Parlamentari Popular serioses sospites de com s'estan finançant aquests menús de l'ecotaxa. Aquests menús famosos de l'ecotaxa, que no hauríem de prendre en broma, Sr. Alomar s'estan finançant amb la seva mala gestió, s'estan finançant amb la seva irresponsabilitat, amb expedients que encara no hem pogut tenir accés, però que li demanarem ben aviat l'accés a aquests expedients, per conèixer per què la Direcció General de Patrimoni, per què la Conselleria de Presidència no va voler informar tots aquests expedients?

I per què la Conselleria de Presidència i la Direcció General de Patrimoni no va voler valorar aquests expedients, perquè vostè ja ho ha fet altres vegades. Vostè es posa d'acord amb el venedor, com ho va fer amb Aubarca i Es Verger i quan s'ha posat d'acord amb el venedor i ha tancat el preu amb el venedor, demana als funcionaris interins, clar que sí, als interins, als quals vostè pot tallar el cap tot d'una que vulgui, els demana que després reafirmen el preu que vostè ha marcat amb el venedor...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Flaquer el seu temps està esgotat. Sr. Conseller de Turisme té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies, Sr. President. Primer de tot, no s'han comprat uns apartaments, s'ha comprat un solar amb una edificabilitat i amb una llicència. Li ho torn a repetir, perquè és una falsedat constant que vostès donen a l'opinió pública, un solar amb una edificabilitat i amb una llicència, per esbucar un edifici, restituir una zona de dunes i per deixar públic. Aquest és l'objectiu i s'ha pagat el preu adequat i s'han utilitzat doblers públics per llevar un impacte negatiu sorgit d'una concessió desenvolupista de com havia de ser aquesta illa.

En canvi en aquests moments s'estan invertint doblers públics per tot el contrari, el cas de Campos i ses Covetes. I això ens diferencia vostès i a nosaltres, nosaltres invertim per eliminar impactes i vostès inverteixen per ...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Turisme el seu temps està esgotat.

I.7) Pregunta RGE núm. 439/03, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estat de l'expedient del Flamingo.

La setena pregunta també està decaiguda per absència justificada com hem dit del diputat que la formula el Sr. Josep Juan Cardona.

I.8) Pregunta RGE núm. 443/03, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Llamas i Márquez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a possibles interessos privats d'alguns familiars de regidors del PSM de Petra quant al traçat del tren.

La vuitena RGE núm. 443, relativa a possibles interessos privats d'alguns familiars dels regidors del PSM de Petra quant al traçat del tren que formula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Llamas Márquez del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. LLAMAS I MÁRQUEZ:

Gracias, Sr. Presidente. La modificación del trazado del tren de Petra ha tenido como consecuencia diversas actuaciones administrativas, en muchos sentidos, irregulares y con muchas sombras de dudas respecto a la actuación de la conselleria en este tema. Nosotros queremos saber, entre otras cosas, ¿en qué momento tiene el Sr. Conseller conocimiento de los posibles intereses privados de algunos familiares de regidores municipales del PSM de Petra relacionados con la modificación del trazado del tren?

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Llamas. Sr. Conseller d'Obres Públiques, Habitatge i Transports té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Francesc Quetglas i Rosanes):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Tenir coneixença vol dir estar informat d'un fet, jo no estic informat d'aquest fet, ni abans, ni ara, ni en cap moment. He sentit acusacions per part del seu grup sense proves, he llegit informacions no contrastades i he sentit rumors no documentats. Tot això Sr. Diputat no conforma una informació.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Obres Públiques. Sr. Llamas té la paraula.

EL SR. LLAMAS I MÁRQUEZ:

Gracias, Sr. Presidente. La verdad Sr. Conseller es que sorprende su respuesta, me imagino que contestará en la segunda parte como es habitual en usted. Sorprende que diga que no está documentado este tema, no se si viene usted del espacio exterior, pero desde luego las críticas no sólo son del Partido Popular, nosotros iniciamos estas críticas perfectamente documentadas, la prensa lo sabe porque en diferentes ruedas de prensa se les ha entregado toda la documentación, notas registrales incluidas, plano de localización, etcétera. Seguramente debe ser usted el único que no lo conoce.

Es decir, la documentación es absolutamente sobrada la que usted debería de tener y usted sabe. Pero no sólo es el Partido Popular el que lo dice, es la misma junta local de Petra el que dice que ustedes tenían perfecta documentación de todos los terrenos, de todos los solares. Se lo estoy diciendo lo tiene usted en los diarios, consulte usted la hemeroteca, 26 de enero del 2003, clarísimamente se hace referencia a que ustedes tenían conocimiento desde hacía prácticamente un año de que aquí el PSM tenía intereses privados en el traslado del tren de Petra y como consecuencia de estos intereses privados la deducción inmediata y lógica es que ustedes cambian su postura inicial a que el tren pase por fuera. Incluso su junta local hace determinadas actuaciones, incluso una coordinadora del tren por dentro y otro tipo de actuaciones, cuya documentación usted también conocerá porque pertenece a su propio partido e incluso las acusaciones graves el Gobierno se ha bajado los pantalones ante el PSM (...) del tren del Sr. Antoni Mascaró, en aquel momento el número 1 de la junta local de Petra.

Sr. Conseller, no tiene ningún sentido que nos diga que es desconocedor de estos temas. Lo que está muy claro, o parece estar muy claro es que toda esta...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Llamas. El seu temps està esgotat. Sr. Conseller d'Obres Públiques, Habitatge i Transports té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Francesc Quetglas i Rosanes):

Gràcies, Sr. President. Miri Sr. Llamas, les relacions entre el Govern i l'ajuntament són unes relacions institucionals, com sempre que es parla d'un tractat de tren l'interlocutor és l'ajuntament, ajuntament que per unanimitat arriba a uns acords i expressa una voluntat amb el Govern. Si vostè creu que algunes persones que fa sis anys podien tenir la presumpció de què passaria un tren i el forçarien a passar per una altra banda i que això és constitutiu de viciar la voluntat municipal i d'alguna manera, introduir un element d'incorrecció en aquesta formació de la voluntat municipal. Hi ha dues qüestions, responsabilitat política a l'ajuntament, responsabilitat penal als jutjats. Al Govern no li demani cap responsabilitat en relació a aquest tema, la nostre relació és amb l'ajuntament, com tenim relacions amb l'Ajuntament de Sa Pobla i amb l'Ajuntament d'Alcúdia per tractar del traçat de Sa Pobla fins a Alcúdia, com tendrem també amb els ajuntaments afectats des de Manacor fins a Cala Rajada quan es facin aquestes noves línies.

Les relacions són amb els ajuntaments, si vostè creu que l'ajuntament no ha actuat bé en el moment de prendre el seu acord, per cert, amb el suport unànim, és a dir, de tots els que ara s'han apuntat urgentment a la sortida del tren per de fora i que aquí en la seu parlamentària varen manifestar que si oposarien sempre al traçat del tren per dins, és a dir, el Grup Parlamentari Popular, el Grup Popular a l'Ajuntament de Petra i els seus socis de l'Associació d'Agricultors, si vostès per raons estratègiques han canviat i han de cercar na Maria per la cuina és un problema seu, però no és un problema del Govern. Si tenen responsabilitats polítiques a l'Ajuntament de Petra, responsabilitats penals als jutjats; al Govern, no ens demani responsabilitats sobre un tema en què no en tenim

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Obres Públiques, Habitatge i Transport; el seu temps està esgotat.

I.9) Pregunta RGE núm. 429/03, de l'Hble. Diputada Sra. Sofía del Carmen Hernanz i Costa, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a punt de trobada.

Passam a la pregunta número 9, RGE núm. 429, relativa a punt de trobada, que formula l'Hble. Diputada Sra. Sofia Hernanz i Costa, del Grup Parlamentari Socialista, que té la paraula.

LA SRA. HERNANZ I COSTA:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, hace ya casi dos años que desde el Govern se puso en marcha el servicio de *Punt de Trobada*, cuyo objetivo es facilitar el desarrollo del régimen de visitas en aquellas situaciones de separación o divorcio contencioso en las cuales las conflictivas relaciones entre los padres hacen aconsejable la supervisión de los profesionales para evitar que esa conflictividad repercuta en los menores, conflictividad que a veces incluso pues degenera en violencia.

Nuestra comunidad autónoma, cuando lo puso en marcha, fue pionera en instaurar el servicio de forma absolutamente pública, y por lo tanto creemos que dos años después es un buen momento para realizar un balance del servicio, tanto del resultado del mismo como del uso que se ha realizado de él. Por lo tanto teníamos interés en que el conseller de Presidencia nos informara sobre el número de parejas que han hecho uso del servicio, así como el coste que supuso su puesta en marcha y que está suponiendo ahora su mantenimiento.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Hernanz. Sr. Conseller de Presidència té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcías i Coll):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Diputada, amb molt de gust li contestaré la pregunta, que es resumeix en dues, és a dir, quin ha estat el nombre de persones que durant aquests dos anys han acudit a aquest servei. El nombre de persones ha estat de 276. He de dir que el cost ha estat de 98.047 euros, i també vull dir amb això que des del Govern de les Illes Balears vàrem posar en marxa aquest servei donat que era un buit que es generava a les nostres illes -i vull dir amb això que aquest servei està tant a Mallorca com a Eivissa i Formentera-, perquè vèiem que els responsables del ministeri de Madrid, el Ministeri de Justícia, aquesta demanda que existia des dels mateixos jutges de família, que era el tema de poder resoldre la conflictivitat o l'entrega dels al·lots en conflictivitat de parella, no es resolía.

Això a altres regions de l'Estat espanyol s'ha resolt, s'havia resolt a través de convenis amb privades sense participació dels poders públics. Aquí ha estat la primera comunitat on vàrem aconseguir que aquest acord es firmàs fins i tot amb el poder judicial, i avui en dia els jutges estan obligats, amb aquest acord, al fet que puguin i hagin de fer l'entrega d'al·lots en aquest punt de trobada.

El gran èxit d'aquest punt de trobada és que no tan sols s'aparquen els al·lots allà, que estan en conflicte de família, sinó que el gran èxit és que moltes famílies, també amb l'assessorament psicològic que hi ha, moltes d'aquestes famílies avui en dia ja no necessiten el punt de trobada, sinó que fan l'entrega, i a través de l'acord del jutge ja no és necessari que vagin al punt de trobada. Jo crec que aquesta mesura preventiva que abans era un gran conflicte entre les famílies i a més era un gran conflicte per als poders judicials, per als jutges, perquè no sabien on s'havien de fer aquestes entregues i no hi havia un lloc, ha resolt aquest problema que existia, que era competència del Ministeri de Justícia, que ells no hi arribaven, i al mateix temps també ha resolt un altre tema, que moltes famílies a través d'aquest servei estan resolent la seva pròpia conflictivitat, almanco no aconsegueixen, podríem dir, que es tornin unir, però sí que aconseguim que hi hagi l'entrega de l'al·lot d'una forma pacífica i que almanco l'al·lot tengui una imatge de pare i mare no conflictiva.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Presidència. Sra. Hernanz, no vol intervenir?

I.10) Pregunta RGE núm. 430/03, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a investigació biomèdica a les Illes Balears.

Idò passam a la pregunta número 10, relativa a investigació biomèdica a les Illes Balears, que formula l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, que té la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Louis de Broglie, premi Nobel de física, deia -jo diria que una mica exageradament- que els capaços investiguen i els incapaços ensenyen. Naturalment jo no puc estar d'acord amb la radicalitat d'aquesta frase, però entenent-la en el context en què ell la deia possiblement sí que és certa; es referia, naturalment, a l'alta investigació; per qualche cosa li donaren el premi Nobel i no una comissió de servei a un institut d'educació secundària. Però bé, la importància de la investigació no fuig a ningú que estigui entorn al món educatiu investigador, i sobretot per aquelles persones que ensenyen aquelles tècniques més punteres. És evident que no només les pot ensenyar aquell que les llegeix, les aprèn i les comunica, sinó que qui millor les pot ensenyar és el que investiga. Però també la investigació estimula el coneixement d'aquelles persones que realitzen aquesta investigació, encara que no sigui una cosa tan puntera, però els obliga a estar al corrent de totes les tècniques, de tot allò que s'està fent arreu del món, i avui en dia això, gràcies a les noves tecnologies, és relativament senzill, i també crea un ambient d'alt debat científic entorn als centres aquests on s'investiga.

Per això li feim aquesta pregunta, que possiblement té poca transcendència per a l'usuari, però sí que té una gran transcendència per a la qualitat del servei. Li feim la pregunta que textualment no llegesc però que supòs que es transcriurà al *Diari de Sessions*. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespí. Sra. Consellera de Sanitat, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, Sr. Crespí, aquell país que no dedica recursos a la investigació i a la recerca està condemnat en un futur proper a ser a la cua de tots els països i a estar sempre pendent dels que sí ho fan, i sí que fan recerca, i sí que compleixen noves fites.

Miri, en aquesta comunitat, en primer lloc, li he de dir que es va fer el primer Pla de recerca i desenvolupament tecnològic de les Illes Balears que va ser aprovar el desembre del 2001. A més a més d'aquest decret s'ha consolidat el funcionament del Comitè ètic d'investigació clínica de les Illes Balears. Aquest comitè ètic assegura, Sr. Crespí, tant el rigor com el compliment dels principis ètics en la recerca en humans. S'han avaluat enguany 85 projectes, dels quals se n'han aprovat 55.

Tenim iniciatives en recerca. La primera és crear mitjançant el Decret 72/2002, del 17 de maig, del Consell de Govern, l'Institut universitari d'investigacions en ciències de la salut. Dia 9 d'octubre del 2002 se signà el conveni amb la Universitat de les Illes Balears i la Conselleria de Salut per poder potenciar aquest institut universitari d'investigacions i per al seu desenvolupament. També es varen destinar els espais a l'hospital de Son Dureta que s'equiparan amb fons FEDER. El dia 8 de setembre del 2002 el Consell de Govern aprovà també la creació de la Fundació Mateu Orfila d'investigacions en

ciències de la salut; aquesta fundació té com a objecte primordial promoure la investigació, gestionar recursos al servei de programes i també de projectes en investigació, i el desenvolupament en el camp de la biomedicina i de les ciències de la salut.

I des de l'1 de febrer del 2003 tots els professionals de la salut del Servei de la Salut de les Illes Balears i també de la Conselleria de Salut tenen accés generalitzat a un servei de biblioteca virtual per Internet. Aquest servei de biblioteca virtual té a la seva disposició nou bases de dades bibliogràfiques, les més importants dels món, Sr. Crespi, 68 revistes internacionals a text complet i...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat, el seu temps està esgotat. Sr. Crespi, vol intervenir?

I.11) Pregunta RGE núm. 431/03, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cita prèvia centralitzada.

Passam a la pregunta número 11, RGE núm. 431, relativa a cita prèvia centralitzada, que formula l'Hble. Diputada Sra. Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, que té la paraula.

LA SRA. AMER I RIERA:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats, Sra. Consellera de Salut i Consum, són molts els usuaris que manifesten la seva satisfacció després d'aquesta experiència pilot per facilitar la cita prèvia a una sèrie de centres de salut. És per això que aquesta diputada vol demanar a la consellera Sra. Salom per la continuïtat d'aquest servei o la possible ampliació a altres centres, però en definitiva el balanç d'aquests primers mesos de funcionament d'aquest sistema de cita prèvia centralitzada.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Amer. Sra. Consellera de Sanitat, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Amer, des de dia 1 de gener del 2002, en el moment que vàrem rebre les transferències en assistència sanitària, un dels principals objectius fou millorar l'accés als nostres centres sanitaris per als ciutadans. En aquest sentit de millora de temps de resposta dels nostres centres als usuaris, la Conselleria de Salut i Consum i també la Conselleria d'Innovació i Energia primer de tot varen fer feina conjuntament per elaborar i posar en funcionament un projecte, com vostè ha explicat, de citació en els centres de salut; en segon lloc utilitzant internament totes les tecnologies de la informació per fer un sistema àgil i per fer un sistema fluid de

resposta telefònica a totes les peticions de cita dels usuaris amb els metges de primària.

Miri, els resultats d'aquest projecte pilot -començà tan sols dia 16 de setembre del 2002- han estat excel·lents. Miri, s'han rebut 23.011 cridades, de les quals han estat ateses en el primer intent 22.762 cridades, o sigui, Sra. Amer, el 99%, el que significa que han passat -el que teníem abans eren vuit cridades fetes per l'usuari per obtenir la primera resposta- a tan sols tres segons per atendre la sol·licitud primera de l'usuari.

Per acabar les previsions són, Sra. Amer, estendre aquest sistema a la totalitat de l'atenció primària durant aquest any 2003. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat. Sra. Amer, no vol intervenir?

I.12) Pregunta RGE núm. 309/03, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a pla d'obertura de centres prèvia a l'horari escolar.

Passam a la pregunta número 12, RGE núm. 309, relativa a pla d'obertura de centres prèvia a l'horari escolar, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, que té la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Aquest govern ha encetat el pla d'obertura de centres prèvia a l'horari escolar per ajudar a compatibilitzar l'activitat familiar i l'activitat laboral als pares i a les mares de la comunitat autònoma i nosaltres voldríem saber quin ha estat el resultat d'aquest pla durant els darrers tres cursos.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Bosco Gomila. Sr. Conseller d'Educació i Cultura, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, les dades que vostè sol·licita, Sr. Gomila, serien les següents: aquest programa es va iniciar el curs 2000-2001, i aquell any s'hi varen apuntar 49 centres que varen representar un total de 1.440 alumnes. El curs següent, 2001-2002, 64 centres i 1.950 alumnes, i el curs actual, 2002-2003, 75 centres i 2.064 alumnes.

Aquest programa està obert a la participació dels centres públics d'educació infantil, primària i d'educació especial que depenen de la Conselleria d'Educació i Cultura, el centre ha de

presentar un projecte a la conselleria i en principi, si el projecte s'ajusta a l'objectiu del programa, tots els centres reben una resposta positiva. La conselleria en cada cas hi aporta el 50% de les despeses derivades del pla d'obertura partint d'un càlcul d'entre 300 i 360 euros per grup fins a 30 nins i nines, i l'altre 50% l'aporten els pares amb quotes mensuals, amb un cost d'una mitjana de 12 euros; això no vol dir que si el grup és més petit que 30 no pugui sortir-los una mica més de 12 euros, però la mitjana global és de 12 euros. És un programa que ha estat rebut amb molta satisfacció tant pels mateixos professors dels centres com pels pares i per les mares, i a més a més és un programa que respon a l'objectiu de la conselleria i del Govern de dotar els centres públics d'una oferta de serveis complementaris al servei estrictament escolar que faci que ningú deixi de triar aquests centres per la manca d'aquests serveis. Evidentment la nostra voluntat és que en cursos propers aquest programa vagi ampliant el nombre de centres que s'hi han adherit.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Educació i Cultura. Sr. Bosco Gomila, no vol intervenir?

I.13) Pregunta RGE núm. 321/03, de l'Hble. Diputat Sr. Cecili Buele i Ramis, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a connexió Internet als centres d'educació.

Passam a la pregunta següent, que és la RGE núm. 321, relativa a connexió a Internet als centres d'educació, que formula l'Hble. Diputat Sr. Cecili Buele i Ramis, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, que té la paraula.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Al llarg d'aquesta legislatura el nostre grup del PSM-Entesa Nacionalista i aquest diputat en particular s'han interessat en ocasions diverses a fer propostes i a presentar iniciatives que anassin encaminades a incentivar l'ús de les noves tecnologies dins l'administració pública de la nostra comunitat autònoma. Entre aquestes la connexió a Internet és una de les més rellevants, i per això, i per saber fins a quin punt s'ha avançat en aquest camp per part del Govern de les Illes Balears, la setmana passada vàrem registrar aquesta pregunta, amb la qual volem saber, Sr. Conseller d'Educació i Cultura, quants de centres d'ensenyament infantil, primari i secundari tenien connexió a Internet el curs 98-99 i quants en tenen els cursos 2002-2003.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buele, per la seva intervenció. Sr. Conseller d'Educació i Cultura, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Buele, les dades del curs 98-99 a les quals vostè fa referència en primer lloc i que a la vegada ens serveixen com a element de referència comparativa respecte al curs actual, són unes dades publicades per l'anterior administració en un document que es titulava "Dades relatives a la connexió a Internet per part dels centres docents de les Illes Balears durant el curs 98-99", que estava inclòs dins un document més ampli que es titulava "Cap a un nou model d'informàtica educativa", que es va publicar el gener del 99; per tant són dades no d'aquesta administració, sinó de l'administració anterior. Aleshores, de tots els centres de les Illes Balears, hi havia 85 centres que estaven connectats a Internet, amb la particularitat que estaven connectats a partir d'iniciativa del centre i a compte dels pressupostos de cada centre, i això determinava que hi hagués una gran heterogeneïtat d'adreces electròniques sense cap tipus d'uniformitat, que representava complicacions per la seva gestió, diríem, interrelacionada.

El curs 2002-2003, el curs actual, tots els centres docents de les Illes Balears estan connectats a Internet, exactament 237 centres públics -em referesc. També estan connectats a Internet els sis centres de professors i els tretze equips dels camps d'aprenentatge i dels equips psicopedagògics que la conselleria té territorialment distribuïts. En aquest cas, i dins el marc del programa Xarxipèlag, aquestes connexions a Internet s'han fet a compte dels pressupostos de la mateixa Conselleria d'Educació i Cultura sense afectar, per tant, negativament el pressupost dels centres.

Evidentment ara ja hi ha una uniformitat en el tipus de connexions que permet assistència i assessorament per part dels serveis centrals amb una economia notable de mitjans humans, i sobretot allò que és important és que la tecnologia d'aquesta connexió ha millorat considerablement respecte al 98-99, que aleshores funcionava per mòdem i per xarxa digital de serveis integrats XDSI, i ara és amb ADSL, banda ampla en la majoria de casos, i assolint uns graus de rapidesa que és la rapidesa superior que es pot aconseguir per a accés a Internet en aquests moments...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Educació, el seu temps està esgotat. Sr. Buele, vol intervenir? Moltes gràcies.

I.14) Pregunta RGE núm. 421/03, de l'Hble. Diputat Sr. Santiago Ferrer i Costa, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a disminució de l'atur.

Passam a la darrera pregunta del torn de preguntes d'avui, que és la RGE núm. 421, relativa a disminució de l'atur, que formula l'Hble. Diputat Sr. Santiago Ferrer i Costa, del Grup Parlamentari Mixt, que té la paraula.

EL SR. FERRER I COSTA:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats, Sr. Conseller, voldria que em fes una valoració de les darreres xifres que han sortit d'atur i també d'ocupació tant a les Illes com a l'Estat espanyol. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ferrer. Sr. Conseller de Treball, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Miquel Rosselló i del Rosal):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, durant l'any 2002 no s'han destruït llocs de feina, sinó més bé se n'han creat més de nous. L'any 2002 ha estat un any rècord de persones ocupades a les nostres illes, 390.589, que en relació al 2001 signifiquen 6.277 llocs de feina més que l'any anterior. Això suposa que Balears té una taxa d'ocupació del 55,96%, mentre que la mitjana espanyola és d'un 48,11%, és a dir, 10,9 punt per davall de la mitjana de Balears. Entre el 99 i el 2002 s'ha crescut en llocs d'ocupació 44.250 llocs de feina més. Per sectors em referiré exclusivament a la construcció, ja que s'ha parlat tant d'aquest tema: també l'any 2002 s'ha crescut en relació a l'anterior; l'any 2001 hi havia 42.547 persones fent feina a la construcció i el 2002 43.335. I pel que fa a serveis també s'ha produït un creixement de 226.000 a 231.

A pesar de tot això s'ha produït un determinat creixement de l'atur, com ha passat a tot l'Estat, com a conseqüència d'un important creixement de la població. A les nostres illes l'any passat hi va haver un creixement de la població quasi al voltant dels 10.000, 6.000 i busques varen trobar lloc de feina i 3.000 i busques no varen poder trobar llocs de feina. Per tant això suposa un cert creixement de l'atur. De totes formes la taxa de l'atur, la mitjana de la taxa d'atur de les nostres illes és d'un 6,65%, 2,5 punts per davall de la mitjana de la taxa de l'Estat, que és un 9,01%. Solament Catalunya i La Rioja tenen taxes d'atur més baixes que les nostres illes.

Jo crec que aquestes dades ens demostren que, a pesar de les conseqüències negatives que té una conjuntura econòmica internacional desfavorable, i de les dificultats que comporta una economia fortament estacional com la nostra, la nostra economia resisteix de forma..., bé, la conjuntura internacional...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Treball; el seu temps està esgotat. Sr. Ferrer, no vol intervenir? Gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 105/03, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política turística del Govern de les Illes Balears.

Passam al punt següent de l'ordre del dia, que és una interpel·lació, RGE núm. 105, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política turística del Govern de les Illes Balears. En nom del Grup Parlamentari Popular té la paraula el

diputat Sr. Joan Flaquer per defensar o per proposar la interpel·lació.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en arribar al final de la legislatura jo crec que és oportú fer balanç de les polítiques dutes a terme pel Govern, i en aquest cas centrar-nos en una de les polítiques més importants per a aquesta comunitat autònoma, que és la política turística, i comprovar si el compliment dels objectius marcats pel Govern han complert satisfactòriament les expectatives generades.

En aquesta interpel·lació no entrarem en aspectes que avui en dia estan desafortunadament molt presents en els mitjans de comunicació i que posen en entredit la tasca de la Conselleria de Turisme en assumptes ben tèrbols, molt poc clars, ben obscurs, com puguin ser la dimissió recent d'un director general, la gestió dels fons de l'ecotaxa amb la compra d'uns apartaments a un preu excessivament superior al preu de mercat que motiva, per una altra banda, aquest cas concret, una compareixença dijous que ve, que tendrem aquí en aquest parlament i que esperem que el conseller de Turisme complirà el seu compromís de compareixença malgrat que sapiguem que el conseller de Presidència sigui a Brussel·les. Esperem que es donin explicacions en aquest parlament encara que només sigui per part del conseller de Turisme.

Però anem a analitzar, efectivament, el que deia abans: quina ha estat la política turística d'aquest govern?, quins eren els seus objectius?, i quins han estat els resultats? El Govern del Sr. Antich ens va oferir a grans línies quatre grans coses l'any 99, ens varen prometre un canvi de model turístic que s'estructurava en quatre grans punts. Primer, menys turistes; fins i tot hi va haver qualche membre del Govern que va ser més agosarat que els altres i es va atrevir a quantificar quants de turistes, efectivament, sobraven, i es va parlar de 2 o 3 milions de turistes. Se'ns va parlar de més qualitat en segon lloc. En tercer lloc es va parlar d'un turisme menys estacional, fins i tot el Sr. Antich va dir en el seu discurs d'investidura que no havíem de tornar a promocionar pus mai més el turisme d'estiu en aquestes illes. I naturalment aquests tres punts anaven adornats, anaven envoltats d'un quart punt que havia de marcar la política de la conselleria, que era impregnar, naturalment, la política turística d'una alta dosi de diàleg i de consens amb el sector. Ho han sentit bé?, una alta dosi de diàleg i de consens amb el sector.

Anem, efectivament, a esbrinar si aquests quatre objectius s'han complert suficientment pel Govern.

Nombre de turistes. Ens prometien menys turistes. Hem de felicitar, efectivament, el Govern perquè parcialment no han arribat a aquella xifra de 2 o 3 milions, afortunadament, però sí que parcialment han aconseguit aquest objectiu. Contínuament des de l'any 99 hem assistit a una caiguda progressiva i constant del nombre de turistes que visiten aquestes illes. Enguany mateix, per ser exactes, estam parlant del voltant de 800.000 turistes menys, estam parlant de 800.000 turistes menys que jo convid a tots vostès a fer una regla molt senzilla, una

regla matemàtica molt senzilla perquè vegin a on ens conduïa i a on ens condueix aquesta política del Govern. 800.000 turistes a una mitjana d'estades de 10 dies cada un d'ells són 8 milions d'estades turístiques que hem perdut. Si posam una mitjana tirant a la baixa de 6.000 de les antigues pessetes per cada una d'aquestes estades, naturalment parlem de 48.000 milions de pessetes que aquestes illes han deixat d'ingressar. El balanç és bo, n'hem ingressat 7.000 amb un impost, la famosa ecotaxa, n'hem deixat d'ingressar 48.000 a través de la pèrdua de les estades turístiques.

Segon objectiu, més qualitat. N'havien de venir menys, però els que vendrien no es preocupin vostès que serien d'altíssima qualitat. La veritat és que no ho veim enlloc; cada dia veim més ofertes, cada dia veim més preus a la baixa i cada veim com el turisme de qualitat que teníem poc a poc fugí cap a altres destinacions, cosa, per una altra banda, absolutament normal quan es comprova l'esquizofrènia d'aquest govern, l'esquizofrènia d'un govern que parla de turisme de qualitat i, per una altra banda, prohibeix la construcció de camps de golf a Eivissa i naturalment no promociona, sinó que rebutja sistemàticament qualsevol cosa que vessi tot el que és el turisme de golf, tot el que és el turisme de qualitat. No hem donat cap alternativa ni una al turisme de sol i platja, no hem donat cap alternativa ni una per poder atreure aquest turisme de qualitat i, naturalment, hem aconseguit efectivament menys turistes, però també naturalment turistes que no són de més qualitat.

Tercer objectiu: havíem de ser menys estacionals, havíem d'aconseguir que el turisme s'allargàs durant tot l'any. Jo crec que aquest és el principal i el més absolut dels fracassos de la política del Sr. Antich i del Sr. Alomar. Només llegint les dades oficials que publica la mateixa Conselleria de Turisme, un se n'adona que cada vegada som més estacionals, cada vegada comprimim més la temporada turística dins els mesos de juny, juliol i agost. Perquè es facin vostès una idea, l'any 98 en el mes de gener teníem obert el 33% de la planta hotelera; l'any 2002 només el 16%. L'any 98, d'aquest 33% obert, el 62,3 estava ocupat; ara el 2002, que només tenim el 16%, és a dir, la meitat del que teníem el 98 obert, només ocupam el 41,4%. I el mateix que passa, unes xifres molt similars per no fer-me reiteratiu amb les xifres, el mateix que passa al gener, passa al febrer, al març, a l'octubre, al novembre i al desembre, és a dir, a tots els mesos de temporada mitja i baixa comprovam com hi ha menys hotels oberts que l'any 98 i l'any 99, menys hotels oberts, i aquests hotels que són menys els oberts tenen, a més, taxes d'ocupació molt inferiors a les que tenien en els anys 98 i 99.

Per tant jo crec que és evident, és molt evident, que tampoc no hem complert l'objectiu de la desestacionalització, cosa també absolutament normal si es té en compte que aquest govern no ha fet res per desestacionalitzar, sinó que, tot al contrari, ha esbucat i ha destruït tot el que es va construir en els anys anterior, el famós Pla de desestacionalització aprovat pel govern anterior amb la societat civil, i després naturalment actuacions tan sectàries i tan revengistes, només fruit d'una mentalitat -si se'm permet- absolutament perversa, com la d'eliminar el programa d'Un Hivern a Mallorca en el Foment de Turisme, únicament i exclusivament perquè el Foment de

Turisme va gosar criticar la política turística d'aquest govern. Mentrestant, el Sr. Alomar i el Sr. Antich s'entretenen, en matèria de promoció, organitzant cicles de conferències, com el de Futurisme, on es parla de literatura brasilera i altres coverbos, segurament molt adequat tot això per promocionar el nostre turisme i per lluitar contra l'estacionalitat.

El quart punt era, com els deia, política turística impregnada de diàleg i de consens, jo crec que a les proves ens podem remetre, que ni diàleg ni consens. Aquell president que el dia del discurs d'investidura ens va dir que mai no li passaria allò que al Sr. Mata a l'hora de discutir la Llei general turística, avui està absolutament barallat, absolutament enfrontat amb tot el sector i, a més, amb tots els punts, amb totes les cordes rompudes, amb una situació vertaderament insostenible. I quines són les conseqüències d'aquesta política, de menys turistes, de pitjor qualitat, de més estacional? Doncs són, naturalment, conseqüències dramàtiques per a aquestes illes: més atur, perquè això no afecta només als empresaris, sinó que afecta els treballadors de les Illes Balears; afecta l'economia en general, els comerços han davallat un 30% les seves vendes durant aquest any, i afecta, en general, el conjunt de tota l'economia que ha comprovat com, després de moltíssims d'anys, el seu producte d'interior brut, que venia creixent a un ritme i a uns creixements, que jo crec que eren l'enveja no només d'Espanya sinó de tota Europa, aquest darrer any i l'anterior han estat amb nivells pràcticament negatius.

Jo crec que la responsabilitat de la política duita a terme pel Sr. Alomar és evident; hi ha hagut factors externs que han provocat una crisi internacional, i això s'ha de reconèixer i és així, però hi ha hagut també factors interns, factors propis a la política d'aquest govern, que han, naturalment, contribuït que el problema turístic s'hagi agreujat durant aquests darrers anys. Vostè, Sr. Alomar, ha dimonitzat el sector turístic; vostè, Sr. Alomar, ha consentit contínuament la proliferació de notícies de missatges negatius cap als mercats exteriors; vostè, Sr. Alomar, en molt poc temps, ha destruït el que, amb molts d'anys d'esforços, havia construït la societat civil d'aquestes illes, un model turístic i una economia que funcionava; un model turístic i una economia que eren l'enveja de bona part del nostre país i que vostè ha convertit, durant aquests quatre anys, sense cap dubte ni un, en la legislatura més negra per al turisme de les Illes Balears. Ho demostren les dades, no només qui parla en aquests moments, les dades són molt difícils de contestar, Sr. Alomar; ho demostra el seu tarannà enfrontat amb tothom, amb el sector, amb els seus alts càrrecs i amb els seus funcionaris, Sr. Alomar; vergonya em faria a mi traslladar les responsabilitats, quan jo vaig ser conseller de turisme, als funcionaris de la meua conselleria, això és l'exemple més vergonyós que pot donar un polític, Sr. Alomar, traslladar la responsabilitat de la seva incompetència i de la seva mala gestió en el cas de Son Serra als funcionaris; a uns funcionaris interins que, sense cap dubte han fet el que els seus alts càrrecs els han demanat.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando, Sr. Flaquer.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Acab tot d'una, Sr. President. I vostè, Sr. Conseller, passarà a la història d'aquestes illes com el conseller de Turisme que haurà empobrit turísticament illes. Vostè passarà a la història d'aquestes com el conseller que haurà protagonitzat el major nivell d'enfrontament social amb un sector d'aquesta mateixa societat; vostè passarà a la història d'aquestes illes, Sr. Conseller, com el polític incapaç d'assumir les seves responsabilitats, com el polític incapaç d'assumir que si vostè ha consentit i tolerat un any i mig un director general, amb una situació irregular en el seu departament, és vostè qui ha de dimitir i no el seu director general; passarà a la història com el conseller que ha estat capaç de traslladar damunt les esquenes dels funcionaris les seves pròpies responsabilitats. I a tot això, un únic mèrit, què original: la creació d'un impost, aquest és el seu únic bagatge en aquesta legislatura, la creació d'un impost, Sr. Conseller, que en aquests moments li pot costar molt, perquè han estat gestionats de manera absolutament obscura, poc transparent, els recursos que genera aquest impost.

Sr. Conseller, jo l'emplaç a una cosa avui, aquí, en aquest tribuna, dijous, és ver que no hi haurà el conseller de Presidència perquè és a Brussel·les, no s'amagui darrera la roca, Sr. Conseller, dijous el Partit Popular vol mantenir la seva compareixença a la Conselleria de Turisme, vengui i expliqui tots aquests punts obscurs i poc transparents que la seva gestió al front de la conselleria està pràcticament demostrat que du fent; si no, Sr. Conseller, demostrarà que és un covard, ...

EL SR. PRESIDENT:

Acabe, Sr. Flaquer, por favor.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Acab tot d'una. Que és un covard, que té coses a amagar, que no hi ha transparència, que hi ha punts obscurs i punts tèrbols i la millor manera que vostè demostrï que això no és així és comparèixer dijous, a les deu i mitja, a la comissió, l'hi esperam, Sr. Conseller, no ens falli.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Flaquer. Para contestar, tiene la palabra el Sr. Conseller de Turismo.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Flaquer, vostè fa una, bé, ha reiterat el discurs que ja ha fet altres vegades, i fa una descripció del que són les Balears d'una forma bastant catastròfica. Jo li voldria recordar només una sèrie de qüestions, és a dir, Balears, a pesar de tot

aquest discurs que fa vostè, és líder en pernотacions hoteleres, el 21% de les pernотacions hoteleres d'Espanya corresponen a Balears. La comunitat que li ve darrera és Canària, amb un 16%, i Catalunya, també amb un 16%.

Balears, a pesar de la crisi del mercat alemany, a pesar de tota la conjuntura internacional segueix sent líder dins el mercat alemany: el 37% d'alemanys que venen a Espanya, venen a Balears. En aquests moments, dins el mercat britànic -no sé si ho sap, perquè són xifres que s'acaben de publicar en el Nilsen, el Nilsen vostè sap que és l'estudi reconegut per tots els sectors econòmics de turisme-, en aquests moments dins el mercat britànic Balears té un més 2 de reserves, Canàries té un menys 3; de cara a l'estiu, Balears té un 14% i Canàries un més 13%. Per tant, això és una situació del que és Balears dins els mercats.

Aquesta conflictivitat social que vostè exposava com a conseqüència de la situació del sector turístic, crec que li ha contestat perfectament bé -no sé si vostè hi era- el conseller de Treball a la pregunta anterior a la meua intervenció. Però li recordaré que som primer rècord l'any 2002 en persones ocupades i tenim el rècord també en creació d'ocupació. Per tant, aquest és el quadre de Balears en aquests moments i no altre, líder en matèria turística dins l'Estat espanyol.

Vostè me parla d'una baixada de turistes aquests darrers anys, efectivament, s'equivoca, a l'any 2000 no varen baixar els turistes, a l'any 2001 sí que varen baixar els turistes, però va pujar l'ingrés. Jo crec que sempre és un bon negoci que pugui, que baixi l'arribada de turistes, i en canvi augmentem els ingressos reals perquè ens lleva pressió damunt el territori i en canvi genera més riquesa, i per tant jo crec que era un bon any i un bon model a seguir. Però les xifres d'enguany, Sr. Flaquer, que vostè també defineix com a any catastròfic, són xifres que també hauríem de matisar i hauríem d'analitzar bé. Efectivament, la baixada de turistes enguany és d'un 6,7%, però si observam una altra dada important, que és la despesa, en aquests moments l'únic que tenim a nivell d'Estat és un avanç de despesa, fet per l'Institut d'Estadística Espanyol, l'Institut d'Estudis Turístics, perdó, a través d'Egatur, i aquesta despesa és bastant eloqüent: és la que no sé si el Sr. Rato o el president del Govern central varen fer públiques o varen insinuar a Fitur, és a dir, abans de Fitur, efectivament, hem perdut un 7,8% de despesa o d'ingressos per turisme a nivell de tot l'Estat.

Jo li faré el mateix estudi, Institut d'Estudis Turístics, depenent de Turespaña, Ministeri d'Economia, Govern central, li diré quines són les xifres, les mateixes xifres que donava el seu president a Fitur: menys 7,8 de variació a nivell de tot l'Estat; Andalusia, menys 10,2; Illes Balears, més 0,6; Comunitat Valenciana, més 23,2%; Illes Canàries, menys 6%; Catalunya, menys 21,3%; Comunitat de Madrid, menys 29,7%. Això és l'evolució de la despesa mitjana per persona durant aquest any 2002. Torn a repetir, Institut d'Estudis Turístics, Egatur, xifra que coincideix amb el total, amb el menys 7,8, amb el que va donar el Sr. Rato; però el Sr. Rato no va voler donar el que era el desglossat d'aquestes xifres, i hi ha una petita diferència.

Per tant, anem a parlar a veure si el número de turistes i de la qualitat que vostè parlava abans; la qualitat que vostè parlava abans, és a dir, efectivament, venen menys turistes, però gasten més, en tot cas, ho podrem debatre després. Ha estat la crisi més grossa que hi ha hagut en la història, és a dir, enguany ja ha estat horrorós. Passarem xifres, hem baixat el 6,7% enguany; 1974, baixada 11,2%, una mica més grossa; 1976, aquí ja, bé, era UCD me pareix, baixada menys 9,2%; l'any 1980, baixada menys 7,3%; 1983, baixada menys 7,1%; 1985, 5,7, efectivament, aquest any vàrem baixar menys; 1989, baixada 4,2%; 1990, baixada menys 5,4%. Sumat aquests dos anys, li faré, perquè també convé sumar els anys, són els dos anys que crec que baixen de forma continuada, igual que el cas d'ara, la baixada seria 9,6, i nosaltres sumar el 2002 amb el 2001, seria 8,2. Per tant, no hi ha hagut cap baixada que hagi estat superior, llevat d'un any, a la baixada que hem tengut enguany, cap baixada que hagi estat inferior. Això és l'any catastròfic, producte d'aquest pacte de progrés que no ha fet res.

Pacte de progrés, que jo li explicaré com ens vàrem trobar la situació, no perquè vostès governassin, perquè vostès des governaven el turisme d'aquestes illes, des governaven, perquè havien deixat les coses en mans de tercers. Efectivament, ens trobam a principi de legislatura que hi ha un canvi de tendència dins els mercats turístics i que durant 30 anys qui ha comercialitzat i qui ha creat la imatge de les Balears han estat els majoristes de viatges. Nosaltres hem cedit a un tercer que ens faci la imatge. La inversió que feien publicitària eren les contraportades dels fullets dels majoristes de viatges, és a dir, no només cedíem, sinó que, a més, finançàvem els majoristes de viatges per fer les campanyes dels majoristes de viatges. Això era la política promocional i de comunicació que tenia el govern del Partit Popular.

Miri, jo no me vull estendre molt perquè el temps també és curt, però llançament d'una nova imatge; contractació de les oficines de relacions públiques a Alemanya, a Gran Bretanya i a Espanya; obertura d'una oficina de les Illes Balears a Berlín; un departament de turisme a Brussel·les; desenvolupament d'un portal, visitbalear, que l'any passat va tenir 20 milions de visitants; utilització de suports tecnològics; 3 milions d'euros d'inversió en campanyes concretes de Balears dins els mercats; una previsió d'enguany d'inversió de 5.722.000 euros en campanyes dins els mercats, que a través d'un conveni amb Turespaña, que no ens entenem amb ningú, però resulta que hem firmat el conveni més important de promoció que s'ha firmat mai dins l'Estat espanyol, un conveni amb Turespaña que ens permetrà addicionar 4,2 milions d'euros a aquestes campanyes: farem campanyes a Alemanya, farem campanyes a Suïssa, Regne Unit, Escandinàvia, Benelux, Itàlia, França, a més de les campanyes que es fan a Espanya, a més de les campanyes que es varen fer els anys passats. Tot per poder anar creant una imatge de producte no massificat, d'un producte que és més que el sol i platja, per a un producte que es pot gaudir durant tot l'any.

Parlam de comercialització, miri, cap intent mai a comercialitzar, les nostres petites i mitjanes empreses de cada vegada es fan més petites, els majoristes de viatges es fan més grossos, concentració dels majoristes de viatges, nosaltres més

petits. Perdonin, no haurem fet moltes coses, però s'ha fet un portal on es pot comercialitzar; s'ha fet una finestra turística on tenen tota la informació del mercat alemany, del mercat britànic, per poder negociar millor dins el mercat; s'ha fet un Pla de marques on hi ha 170 empreses adherides, on enguany la previsió és que n'hi hagi 250 més. S'ha fet, me parlava de qualitat, i el servei que es dona durant aquesta legislatura a les empreses no s'havia donat mai, mai no hi havia hagut un servei cap a la petita i mitjana empresa, només havien mirat cap als majoristes de viatges i cap a les grans empreses. En aquests moments són, hem aconseguit duplicar, a través dels sistemes de qualitat que ha implantat l'Institut de Promoció de Qualitat Turística hem aconseguit duplicar les empreses certificades; estam en aquests moments amb 76 empreses certificades aquest any; amb 23 de pressupost d'aquest any, 23 més en tràmit de certificació; i amb 150 empreses que se certificaran.

No li parl de la gestió de cursos de formació per a la gestió de processos de qualitat; 60.000 euros a la platja de Palma per a estalvi d'energia; 30.000 euros per a energies renovables, 2003; 154.488 euros a la platja de Palma per a estalvi d'energia; 169.000 a energies renovables. És a dir, tota una bateria d'actuacions cap a la petita i mitjana empresa, precisament per poder-la independitzar o que tengui una major competitivitat i força dins aquest mercat que cada vegada es globalitza més.

Passam al tema del que és, ...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Sí, perdó. El que és la desestacionalització, miri, si jo el seu Pla de desestacionalització l'he llegit no sé quantes vegades; es varen reunir i no es varen tornar reunir. És a dir, el Pla de desestacionalització, en aquests moments, tenim l'únic instrument suficient important per poder desestacionalitzar, que és el fons de rehabilitació d'espais turístics i naturals, fons de rehabilitació d'espais turístics i naturals que ens permet fer rutes de cicloturisme, ens permet crear infraestructura per fer turisme cultural, que ens permet posar en valor espais naturals per fer turisme ecològic, que ens permet fer rutes per fer senderisme, que ens permet tenir tota una oferta de turisme esportiu, que ens permet, a més, anar millorant les zones turístiques per poder millorar la nostra qualitat. És a dir, per primera vegada en la història, aquesta comunitat té un instrument per desestacionalitzar.

La situació dels mercats no és la més favorable. Efectivament, la situació dels mercats no és la més favorable, però no hem perdut despesa mitjana per turista, no som l'única comunitat que ha baixat, hi ha altres comunitats que han baixat; i el model que vostès ens proposen, que cada vegada ens diuen: Catalunya enguany és la primera; miri, Catalunya ha baixat el 21% de despesa mitjana per turista i ha augmentat els turistes, li regal el seu model, li regal aquest model, és el model del Sr. Aznar de Futur, més turistes, és igual si a més baix preu

i no invertim. Miri, record que *los Planes de Desarrollo* deien: no s'ha d'invertir en turisme, perquè el turisme és una cosa passatgera, és una cosa que durarà poc temps i el que s'ha de fer és treure molts de doblers. El mateix model turístic que vostès defensen i el defensen per boca del seu president de Govern; miri, li regal aquest model, no és el nostre model.

EL SR. PRESIDENT:

Acabe, Sr. Conseller, por favor.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Del sector en parlarem després, ja que no tenc temps, però no es preocupi, també li contestaré.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Conseller. Para fijar la posición ¿grupos que deseen intervenir? Por el Grupo Parlamentario Socialista, tiene la palabra el Sr. Marí Serra.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Crec que tots els que hem escoltat el debat entre el Sr. Flaquer i el Sr. Conseller tenim ben clar quina és la intenció d'aquesta interpel·lació. Perquè, jo, després d'escoltar-lo, Sr. Flaquer, he arribat a la conclusió que a vostè li importa molt poc la situació turística d'aquestes illes; s'ha vist clarament, Sr. Flaquer, tot i el seu discurs, en un to d'aparent responsabilitat, que li importen molt poc els motius i les raons per les quals s'ha produït una certa recessió en el nombre de visitants durant aquest darrer any; que, per altra banda, ningú no ha negat i fins i tot vostè ho té per escrit. Però a vostès, senyores i senyors diputats del Partit Popular, no els interessa cercar solucions als problemes que pugui tenir aquesta comunitat en matèria turística, a vostès l'únic que els interessa és criticar i fer veure a l'opinió pública que aquest govern ho ha fet tot malament i que la situació turística està en la pitjor de les situacions, encara que no sigui veritat, perquè vostès l'únic que cerquen és un rendiment electoral a una situació delicada a nivell mundial que, naturalment, a nosaltres ens afecta.

Vostès, lluny de reconèixer aquesta situació mundial difícil, sobretot en alguns països dels nostres mercats emissors, que ha provocat una recessió dels turistes a tots els indrets turístics del món, lluny de reconèixer aquesta realitat, aprofiten aquesta conjuntura per criticar la Conselleria de Turisme i fer-la responsable de tots els mals del nostre turisme. Vostè, Sr. Flaquer, amb aquest afany de criticar que el caracteritza mai no ha volgut reconèixer públicament, avui tampoc, que la situació bèl·lica a l'antiga Iugoslàvia, el terrorisme integrista a alguns països àrabs de la conca de la Mediterrània havien afavorit el sector turístic de les nostres illes; però, una vegada que aquests s'han estabilitzat, hem tengut l'efecte contrari i en part ens ha perjudicat.

Però, deixant aquestes qüestions a part, pens que a vostès el que realment els molesta, és que, tot i el panorama catastròfic que descriuen de la política turística d'aquest govern, Balears, tal com li ha dit el Sr. Conseller, encara és una de les primeres comunitats autònomes en nombre d'estades. Arrib a la conclusió que a vostè, Sr. Flaquer, el que li molesta és que aquest govern sigui capaç d'arribar a acords importants en matèria de promoció i que aquest govern hagi apostat per un canvi de model turístic que no agrada al Partit Popular, perquè no afavoreix els seus interessos electorals; un canvi de model basat en la diversificació, un creixement sostenible i respectuós amb el territori i el medi ambient, en definitiva, un model encaminat a assegurar el futur turístic d'aquestes illes.

I finalment, senyores i senyors diputats, arrib a la conclusió que el que més molesta al Partit Popular en matèria turística és que aquest govern hagi estat capaç, tot i els seus esforços per evitar-ho, d'implantar l'ecotaxa i que aquesta hagi tingut una gran acceptació a nivell d'opinió pública i dels turistes que l'han de pagar, deixant així en un ridícul clamorós al propi Partit Popular i a tots aquells que hi estaven frontalment en contra. Però, a més a més, els molesta i preocupa que en aquesta comunitat, com a conseqüència de l'ecotaxa, hi haurà un abans i un després en el model turístic d'aquestes illes, i que els ciutadans, el pròxim 25 de maig, podran comparar la política que va fer el Partit Popular, basada en un creixement desmesurat i poc respectuós amb el territori i que ens ha dut a una situació límit de saturació, enfront del model d'aquest govern que pugna per un creixement sostingut, respectuós amb el territori i el medi natural, i això és que preocupa al Partit Popular i per això intenta desqualificar, d'una forma visceral, la política turística d'aquest govern.

Deia abans que a vostè, Sr. Flaquer, no el preocupa ni poc ni mica el model turístic ni la política turística del govern de progrés, l'únic que l'interessa és criticar i aprofitar-se d'una situació turística mundial delicada per desgastar aquest govern, perquè si realment el preocupés en el seu discurs hauria fet referència a les greus conseqüències que pot tenir una més que previsible guerra contra Iraq, però d'això no en diu res, perquè hauria de desviar les culpes cap a altres estaments que no són aquest govern, i per altra banda no ho pot dir perquè el Sr. Aznar és el màxim instigador d'aquesta guerra, encara que vagi en contra dels interessos d'aquesta comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

(*Remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Marí i Serra. Para réplica, por cinco minutos, tiene la palabra el Sr. Flaquer.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors consellers. Tanta sort que la interpel·lació només dona motiu a respondre al Govern i no als altres grups parlamentaris. Per cert, Sr. Conseller, se n'ha donat compte que només ha sortit el seu

grup? Se n'ha donat compte que a vostè ja no el defensen ni els altres que donen suport a aquest pacte? Se n'ha donat compte? Sí, és una interpellació i tots els grups poden intervenir, i veig que només el seu grup ja, Sr. Conseller, li dona suport; ni el PSM, ni Esquerra Unida, ni Els Verds, ni Unió Mallorquina, han sortit a defensar la seva política. I no ho han fet, Sr. Conseller, per una raó molt senzilla: perquè té molt mala defensa.

Vostè ens ha presentat aquí moltes xifres, moltes dades, i m'ha de permetre, Sr. Conseller, que li digui que nosaltres no ens en creim cap ni una. I no ens en creim cap ni una perquè me parla, primer de tot, del mercat britànic; me parla del mercat britànic i jo li llegiré el que deia la premsa, l'altre dia, de vostè: *"Turismo omite todos los datos negativos de su último informe sobre el mercado británico"*. Però no només és la premsa, és que vostè, Sr. Conseller, ha mentit cinc o sis vegades en aquest Parlament; vostè, Sr. Conseller, és un mentider compulsiu.

Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Señoras y señores diputados, un poco de tranquilidad. Continúe, Sr. Flaquer.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Jo quan el conseller es posi un poc tranquil, doncs, naturalment, podem continuar. I li deia que naturalment, des del nostre grup, no podem fer cas ni prestar credibilitat a les dades que ens ha explicat avui aquí, quan vostè ha estat capaç, per cinc vegades consecutives, de dir mentides en aquest Parlament. Vostè creu que nosaltres el creurem? Vostè creu que vostè té la més mínima credibilitat dins aquesta Cambra, quan s'ha demostrat que ha mentit reiteradament en aquest Parlament? Vostè creu que qualcú pot creure realment que els ingressos turístics en aquesta comunitat autònoma han augmentat? Vostè ho creu realment això? No ens enganyi, Sr. Conseller. La despesa turística l'any passat, amb un informe de la Universitat de les Illes Balears, no del Partit Popular, a un informe de la Universitat de les Illes Balears deia que havia caigut un 1,6%, l'any 2001; i l'any 2002, ens deia la Universitat, que ha caigut un 7,1%.

Per cert, Sr. Conseller, per què no ha fet públiques les seves dades sobre la despesa turística del 2002, per què no les ha fet públiques? Perquè no les pot fer públiques, perquè són tan negatives que no les vol fer públiques; ningú pot creure, com vostè vol fer veure aquí, mentint, una vegada més, en aquest Parlament, que els ingressos turístics estan augmentant, és impossible, Sr. Conseller. És impossible, amb menys turistes i amb ofertes és impossible seguir incrementant la despesa turística.

I quan me parla d'altres comunitats autònomes. Miri, vostè me cita una font, jo li citaré la font de l'Institut Nacional d'Estadística, jo li puc assegurar que jo no manipulo les dades, o almanco no he mentit cinc vegades en aquest Parlament, tenc aquesta credibilitat, això almanco m'avalua: Catalunya, any 2002,

més 15%, més 15% de creixement en turisme, INE; València, més 6,6%, més 6,6%; Andalusia, més 2,8%; Canàries, menys 1,8%, efectivament Canàries ha davallat; la comunitat autònoma que més davalla, fregant el 8%, les Illes Balears. I vostè me farà creure que amb totes aquestes dades, allà on les altres comunitats autònomes puguen i nosaltres davallam, resulta, oh misteri dels misteris!, que les altres ingressen menys en matèria turística i nosaltres hem pujat els ingressos en matèria turística. Sr. Conseller, vostè creu que això és possible, vostè creu que és possible que Catalunya pugui un 15% i davallí els seus ingressos en matèria turística? A qui vol enganyar, Sr. Conseller, a qui vol enganyar? I creu que és possible que davallí un 8% i en canvi augmentí la despesa turística?

Sr. Conseller, basta, per un mínim de dignitat, basta de mentir i d'enganyar aquest Parlament; basta de mentir i d'enganyar aquest Parlament.

Jo crec que el resum, Sr. Conseller, del que he dit és irrefutable, a la intervenció anterior. Menys turistes, ho ha aconseguit; de menor qualitat i no de més qualitat, perquè venen amb ofertes; venen amb preus més baixos i, a més, vostè no fa res per enganyar i per atreure el turisme de qualitat. Més estacionals, cada vegada més estacionals, tanta sort que ens ha anunciat que teníem un instrument per lluitar contra l'estacionalitat, no sabem quin és, però tanta sort que té un instrument, perquè amb tot el que davalla tanta sort que té un instrument. Què és Futurisme aquest instrument? Són les conferències sobre la literatura brasilera que li he explicat abans aquest instrument, és això?

Sr. Conseller, diàleg, consens, no n'hi ha, és impossible amb vostè; com es pot tenir diàleg i consens amb una persona que enganya la gent, amb una persona que no mereix la més mínima fiabilitat ni la més mínima credibilitat a ningú, que no el surten a defensar els partits polítics que integren i que donen suport a aquest pacte. Com pot tenir vostè diàleg i consens amb el sector?

I, Sr. Conseller, no ha volgut contestar abans, i esper que contesti ara, el Partit Popular du demanada des de fa estona una compareixença perquè expliqui les cada vegada més que presumptes irregularitats de la compra dels apartaments de Son Serra. Aquest diputat que avui els parla, la setmana passada va parlar amb el president de la Comissió de Turisme, el Sr. Crespí, que me sap greu que no sigui present ara aquí; el president de la Comissió de Turisme me va advertir que efectivament el conseller de Presidència seria a Brussel·les i que no podria participar en aquesta compareixença; me va demanar el Sr. Crespí, president de la Comissió de Turisme, si podíem mantenir la compareixença, encara que només fos amb la presència del conseller de Turisme. Jo, no només li vaig dir que sí, sinó que, a més, li vaig pregar de manera molt especial que així fos, perquè necessitàvem, com més aviat millor, que vostè donés explicacions d'aquestes compres i d'aquestes adquisicions.

Sr. Conseller, avui, la seva Secretaria General Tècnica, o ahir, ha registrat un escrit on demana que s'ajorni la compareixença. Sr. Conseller, a nosaltres ens és suficient la seva compareixença i la d'un director general de la Conselleria

de Presidència, si ho considera oportú, si no té res a amagar, vengui dijous, si no, és que té moltes coses a amagar.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Flaquer, per la seva intervenció. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula per tancar.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies, Sr. President. Jo crec que pel seu discurs no val la pena que hi hagi moltes intervencions, primera, Sr. Flaquer, ens té ja, estam ja acostumats que vostè mateix es fa la seva cançó i cada vegada s'enfonsa més. Efectivament, Andalusia, Madrid, no sé quants més, han crescut en número de visitants, i jo li he dit que el que ha baixat és la despesa mitjana per visitant, i vostè es torna enfangà més en aquest model que no s'atreveixen a defensar i dir sí, és ver, ho vàrem fer així, que és: més clients a més baix preu. I més clients a més baix preu, nosaltres no ho volem aquest model; més clients a Andalusia, menys despesa per habitant, per visitant. I són les seves fonts, és l'avanç, li he dit que és un avanç, li he dit que és fins al mes d'octubre, li he posat totes les previsions, és un avanç, provisional fins al mes d'octubre, és el que tenim; però d'aquest avanç el seu president de Govern en va sortir a Futur; és a dir, jo també tenc el mateix dret que el seu president de Govern a utilitzar aquest avanç, que és l'únic que tenim.

Les xifres del mercat britànic, si hi vol entrar ho tenim penjat a la web, però si no, li don jo mateix, les xifres del mercat britànic, si vostè me diu mentider a mi perquè les xifres no ho són, són aquí, si les xifres són diferents a les que jo he donat, no sé que li he de dir a vostè, no sé si és mentider al quadrat o, en aquest cas, no sé què és diu, però té les xifres, les té aquí i a la seva disposició.

Bé, m'agradaria contestar una mica al que m'han plantejat, el tema del diàleg, bé, el sector; i de quin sector parlem, Sr. Flaquer, de quin sector parlem, parlem de les 497 empreses que han utilitzat els serveis de l'Institut de Qualitat; parlem de les 170 empreses que estan al Pla de marques; parlem de les 250 empreses que han demostrat que es volen adherir al Pla de marques; parlem de 192 empreses que s'han mostrat enguany per adherir-se al que són els sistemes de qualitat; parlem de les 61 empreses que utilitzen de forma diària la finestra turística; parlem de les 64 empreses que eren la setmana, de les 49 empreses que eren la setmana passada a les presentacions; parlem de les 64 empreses que anaven l'any passat a les presentacions d'Ibatur; parlem d'aquest sector? Perquè en aquest sector s'hi està fent feina, aquest sector que és el mateix que aquí, si vostè llegeix el Pla de màrqueting, va participar en el Pla de màrqueting; aquest sector està fart de polèmiques, està fart d'actituds d'utilització del turisme com a element partidista, igual que n'estic fart jo. Aquest sector no és el que parla vostè, vostè parla d'un altre sector, vostè parla del sector que s'asseu amb el seu president Aznar a Futur, al marge de la

CEOE, del sector que és capaç d'anar al marge de la Confederació Espanyola d'Empreses, simplement per fer seguidisme i partidisme amb el Sr. Aznar. Vostè parla d'aquest sector; vostè parla d'aquest sector que és el que diu damunt el diari: "*No tenemos intención de que el Govern siga*"; vostè parla d'aquest sector, d'aquest sector que fa política; vostè parla del sector que diu que les discrepàncies amb el conseller, ell és molt educat i me saludarà, però les discrepàncies són polítiques, li puc donar el retall de premsa. Parla del sector que s'atreveix a dir aquí que Balears eren paupèrrimes fins que varen arribar ells, vostè parla d'aquest sector.

Però, aquest sector sap per què diu tot això? Simplement perquè se n'ha adonat que el seu instrument, que és el Partit Popular, ja no li serveix, perdrà les eleccions les pròximes eleccions, i se n'ha d'anar a sortir ell directament, perquè fins ara no havia dit res aquest sector, aquest sector que diu que a un moment determinat: és que nosaltres, -com deia el Sr. Cañellas a una entrevista-, "és que a nosaltres ens han posat al lloc del Partit Popular", ells mateixos ho diuen. Vostè parla d'aquest sector, d'aquest sector que ha hagut de suplir la seva incompetència, la seva impossibilitat de guanyar unes pròximes eleccions i per això vostè estan nerviosos. Perquè quan aquest sector diu: és que ens seurem amb el govern que surti després de les eleccions, no és a mi que em posen una fita, no és a mi que em posen una data de caducitat, és a vostès, a vostès que els diuen: si no guanyen les eleccions ens seurem amb els altres. I per això vostè està nerviós.

I jo amb aquest sector que vostè parla i fa política, efectivament, no hi marxam, perquè, entre d'altres coses, i torn al que li deia abans, és el sector que s'asseu a Futur i ens diu: miri, a Balears han de venir més, al preu que faci falta. I quines inversions fa vostè: gasoducte, carreteres, tren, això són les inversions? La seva recepta, en boca del Sr. Aznar, per a les Illes Balears és: més turistes a més baix preu i cap inversió. Miri, me recorda temps arrera això. I amb aquest projecte, amb aquest model nosaltres no hi estam d'acord, i, afortunadament, la majoria de la ciutadania de les Balears tampoc no hi està d'acord, perquè la ciutadania ja s'ha manifestat moltes vegades en aquest sentit. I esper que la pròxima manifestació també li faci pagar el deute com els va fer pagar l'altra vegada, perquè vostès, amb aquest model, amb aquesta forma de fer les coses no poden anar en lloc, i només representen interessos polítics, partidistes, per damunt de les Illes Balears. Vostès han traït les Illes Balears defensant interessos partidistes; vostès han estat els que han creat tota la mala imatge de les Illes Balears, aprofitant la seva posició de força a l'Estat, a través de les declaracions del Sr. Güemes, Costa i el Sr. Rato; vostès són els culpables d'aquesta campanya en contra de les Illes Balears. I això els ciutadans de les Illes Balears els ho faran pagar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 3984/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de l'habitatge tradicional rural de Balears.

Substanciada la interpell·lació, passam al següent punt de l'ordre del dia, són proposicions no de llei; la 3984, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de l'habitatge tradicional rural a Balears. Per defensar la proposició no de llei, el Sr. Jaume Font té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Per no ser més culpables de tot el que passa en aquesta terra, intentarem fer una proposta nova, perquè el que és esperpèntic d'aquest Parlament, Sr. Conseller, és que el Partit Popular pugui ser culpable que vagin malament les coses, aposta, això només li pot passar a qualcú que està insegur i que és capaç de culpar qualsevol persones que li passi per davant. I per això hi ha aquests micròfons i aquesta Sala, Sr. Garcías, per a la llibertat d'expressió, no s'enfadi pel que acab de dir, no s'enfadi.

(Remor de veus)

No, n'hi ha per a tots, com n'hi ha hagut per a nosaltres.

El Partit Popular presenta una proposició no de llei que el que vol tenir en compte és el fet que tant a Menorca, a Mallorca, a Eivissa i a Formentera existeixen en sòl rústic una sèrie de construccions típiques de cada una de les nostres illes, els llocs; a Mallorca no és tan sols possessions, hi ha moltes casetes de camp, casetes de marjal, si agafam el Pla de Sant Jordi i ens anam cap a Manacor hi ha tota una sèrie de construccions que no són possessions però que tenen una arquitectura molt singular; el mateix passa a Eivissa i a Formentera amb les cases de pagès, que tots n'estam contents que aquestes construccions no es perdin, es puguin rehabilitar, perquè formen part d'aquesta foto fixa de la nostra terra.

El Partit Popular, però, creu que en aquests moments no existeixen línies d'ajudes concretes perquè es puguin arreglar aquestes construccions. Què passa? Aquestes cases agraden a tothom i després ens lamentam, com que moltes no estan protegides, de què es tirin a terra; es fa un projecte en rústica de qualsevol de cada illa, amb això que resulta que mantenir-les costa molts doblers i com que no estan protegides es fa una casa nova, un xalet nou, o una casa nova, i perdem patrimoni. Per què això? Perquè la gent, si ha de restaurar aquestes cases, mantenir cases en aquest sentit, de pedra, on els problemes d'humitat existeixen i tot això, se n'afluixa del cost de restauració i va a una construcció nova. I passa que de cada vegada queden menys cases típiques de cada una de les nostres quatre illes.

Després a això li afegim que venen els alemanys, els dimonis alemanys, com diuen vostès, i es compren una casa aquí i pareix que el cel ha de caure; ens queixam que les compren i les mantenen i nosaltres, com a govern, no feim res perquè qui la té d'herència o mallorquí, menorquí, eivissenc o formenterer que la vulgui comprar d'aquí no la compra perquè costa massa

duros després restaurar-la i, si compra la finca, el que fa és tirar la casa a terra perquè no està protegida. A poc a poc estam consentint els 59 diputats i diputades que la nostra realitat del nostre camp balear vagi canviant. I és un fet que cada vegada es dona més, i basta veure quan s'arbitren després mesures perquè, quan es faci una construcció en rústica, tenguim teula àrab, tenguim tonalitats ocres, vol dir que és un fracàs, segurament, de quan nosaltres hi estàvem i de quan vostès hi estan de la política que hem de fer respecte d'aquestes cases que tenen anys i anys. I n'hi ha de molt petites i de molt grosses, n'hi ha moltes més de petites que de grosses.

Davant això, el Partit Popular creu que seria necessari arbitrar unes ajudes perquè a un ciutadà de Formentera, d'Eivissa, de Menorca, de Mallorca, si vol restaurar qualsevol casa d'aquest tipus, grossa o petita o mitjancera, ho pugui fer i el cost li sigui assequible. És a dir, la fallàcia enorme del pacte, de què hem d'anar cap a la política de la rehabilitació d'habitatge, això queda molt bé i jo ho firm, però el problema és que és inviable si no hi posam doblers, perquè un senyor que té dificultats per comprar una casa de VPO, per 12 o 14 milions de pessetes, com punyetes tindrà capacitat econòmica d'anar a la rehabilitació, que el cost de rehabilitació passa les 120 i 130.000 pessetes el metre quadrat? El que passa és que si això ho repeteix molt, ho dius a les càmeres i als diaris, aquell que ho veu allà diu: sí, està bé això. Però no, nosaltres aquí no podem enganyar-nos, si nosaltres volem creure en la rehabilitació d'aquest tipus de cases que estan a l'entorn rural necessitam arbitrar mesures.

I per això aquesta moció. El que nosaltres faríem és que es destinassin 4.800.000 euros, uns 800 milions de pessetes, per establir una línia d'ajudes destinades a millorar l'habitatge rural a les Illes Balears. Però que fos decidit i que realment el cost que es pogués rebaixar de la rehabilitació d'aquestes cases, jo no dic que s'hagi d'augmentar ni el volum d'aquestes cases, que sigui el mateix que hi ha, ni que s'hagi de pujar o engrandir pels costats, però que ara no existeix cap línia d'ajudes en aquest sentit i estaria bé que aquest Parlament volgués esforçar-se en aquest assumpte. Si no és així, l'únic que estarem, de qualque manera, és ajudant tots que el nostre patrimoni del món rural cada vegada es degradi més.

Esperam, el Partit Popular, comptar amb la seva col·laboració en un tema que tots hi tenim responsabilitat si no hi feim res.

Moltíssimes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font, per la seva intervenció. Grups que vulguin intervenir? El Sr. Joan Bosco Gomila, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Per fixar posició del PSM enfront de la proposició no de llei que presenta el Grup Parlamentari Popular, i el primer que voldríem dir és que aquesta proposta no és nova, ja és la segona vegada que ve en els darrers mesos a

aquest Parlament, ja que va ser una esmena que el Partit Popular va presentar als pressuposts de la comunitat autònoma per a l'exercici del 2003. I una altra qüestió que ha plantejat i és que ha ficat les tres illes en aquest cas, les quatre illes, dins el mateix sac; i jo li agrairia que a Menorca, que tenim Pla territorial insular aprovat inicialment, ho tragués fora perquè els únics habitatges que seran permesos, a partir de l'aprovació definitiva del Pla territorial insular, seran els existents; i per tant la rehabilitació dels edificis en sòl rústic suposarà una revaloració important no només de l'edifici sinó de la finca en què estiguin situats, perquè el Pla territorial insular no permetrà nous habitatges en sòl rústic.

Per altra banda, la seva proposició no de llei, quan parla d'habitatge tradicional, jo pens que aquí hauríem d'especificar molt més de què s'està parlant, de quin tipus d'habitatge. I per altra banda també, i vostè com a batle ho ha de saber, que per a l'administració és molt més rendible a l'hora de donar serveis, facilitar-los a les cases que estan dins el sòl urbà, i que la gent que vol viure a fora vila doncs suposen un sobrecost a l'administració a l'hora de donar-los els serveis, ja sigui a l'hora de transportar els allots a les escoles o si tenen un servei d'enllumenat o algunes que puguin tenir clavegueram o puguin tenir abastament d'aigua.

Per tant, des del PSM, entenem que l'administració pública ha de fomentar que els ciutadans visquin a les ciutats, als nuclis urbans, i que, evidentment, si volen viure al camp és un sobrecost que ha d'assumir el propi individu i que no s'ha de carregar a la pròpia col·lectivitat. És a dir que el Govern té línies d'ajudes per rehabilitar habitatges, el Govern té línies d'ajudes per rehabilitar habitatges amb una antiguitat superior als 25 anys i nosaltres entenem que és dins aquesta línia que hauríem d'entrar i no fer una línia aposta per a edificis en sòl rústec i, sobretot, per la nostra idea que hem de fomentar que la gent visqui dins el poble, perquè és molt més econòmic i perquè és molt més ecològic.

Entenem també que hi ha gent que ha de viure al camp per la seva activitat, i creim que aquesta podria ser un altre requisit, vull dir que l'habitatge estigués al costat d'una explotació agrària i, si volíem filar més prim, al costat d'una explotació ramadera, que són les explotacions que necessiten una atenció gairebé permanent, gairebé de les 24 hores al dia, les que es podria ajudar tal vegada un poc més que les altres. Però són una sèrie de condicionants que vostès no posen ni esmenten a la seva proposició no de llei i per açò entenem que, amb les línies que té el Govern de la comunitat autònoma, d'ajudar els propietaris d'habitatges, que els habitatges tenen una antiguitat superior a 25 anys, evidentment, tenint en compte la renda d'aquests propietaris; és a dir, no es tracta de subvencionar les persones benestants o que puguin tenir un cert poder econòmic i per tant que poden executar perfectament aquestes millores a les seves finques rústiques, sinó que, igual que es fa amb els mateixos criteris que s'empren per als nuclis urbans, doncs que es puguin emprar també dins les finques rústiques. Però no entenem, de cap de les maneres, que hi hagi d'haver una línia aposta, i molt manco amb el gruix econòmic que vostès plantegen a la seva proposició no de llei.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Joan Bosco Gomila, per la seva intervenció. Sr. Vicent Tur, en nom del Grup Socialista, té la paraula.

EL SR. TUR I TORRES:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Miri, quan vaig veure aquesta proposició no de llei, tal com estava redactada i amb la poca o escassa motivació que tenia, se'm van plantejar molts dubtes sobre la possibilitat de donar-li suport o fins i tot de desenvolupar-la si s'arribava a aprovar en aquest Parlament. Vostè a la seva intervenció ha aclarit algunes coses, però crec que segueixen havent-hi massa qüestions pendents de clarificar o d'explicar, com es gestionaria, en el cas que fos aprovada aquesta proposta, i jo intentaré explicar-li.

Aclarit per una banda també, però a la vegada me planteja dubtes, quan vostè parla d'habitatges que moltes vegades no estan protegits i moltes vegades s'esbuquen i se'n construeix un de nou per una qüestió de costos de la conservació d'aquest habitatge. Jo crec que si parlem de patrimoni, del valor patrimonial d'aquests habitatges, és una competència distinta que, en aquest cas, és dels consells insulars, i a més ja puc dir aquí que Menorca, acaba d'explicar quina és la situació a Menorca, pel que fa a aquests habitatges rurals. A Eivissa, el Consell Insular d'Eivissa i Formentera té un catàleg de cases rurals protegides i té una línia d'ajuts específica pel que fa a recuperació de patrimoni rural i de cases pageses, en aquest cas, que és com es coneixen allà, i me consta que el Consell de Mallorca també la té d'una manera específica, per subvencionar la recuperació, la restauració d'aquells habitatges que tenen interès patrimonial.

Per altra banda, me quedaven dubtes, vostè ho ha aclarit, quan es feia referència a habitatge rural de què parlàvem, si parlàvem d'habitatge en sòl rústic? Ha dit que sí, i aleshores la pregunta seria: parlem d'habitatge en sòl rústic destinat a una explotació agrícola o parlem simplement d'habitatge en sòl rústic? Si parlem d'habitatge en sòl rústic destinat a una explotació agrícola, ja hi ha per Agricultura ajuts a les explotacions agràries on tot el que fa referència a la millora de l'explotació està subvencionat. Per altra banda, si parlem exclusivament d'habitatge en sòl rústic i no lligat a una explotació agrària, jo crec que el problema que plantejava vostè del cost d'aquests habitatges i el problema que planteja, que abans que ho compri un de les illes o que el pugui mantenir aquell que l'ha rebut per herència, ve un alemany i el compra, dubt que aquesta solució que planteja vostè fos la solució. O el contrari, una vegada rehabilitat l'habitatge en sòl públic o amb ajudes públiques, aquesta revaloració permetria posar-lo al mercat encara a un preu més elevat. I de segon, és que hi ha el mercat, que hi ha qui està disposat a pagar aquests preus per aquests habitatges, per tant dubt que per aquí fos la solució.

Per altra banda, el gran dubte que em va plantejar quan vaig veure aquesta proposició no de llei és la manca de millor justificació pressupostària, parlar de 4,8 milions d'euros sense disposar d'un catàleg, d'unes necessitats concretes per

rehabilitat aquest habitatge, me pareix que és insuficient justificació, en el sentit que ja hi ha, avui per avui, una línia d'ajuts a la rehabilitació d'habitatges de més de 25 anys, amb una sèrie de característiques que, com vostè sap molt bé, es regulen per demanar aquests ajuts, i que hi ha una partida de 8,1 milions d'euros. Què vol dir això? Que si havíem de fer compartiments estancs o línies d'ajuts específiques per a l'habitatge rural dins la política de rehabilitació d'habitatge, en primer lloc, en aquest cas no està suficientment justificat; i si hi estàs, probablement no, és evident que crearia una dificultat innecessària de gestió pressupostària perquè en el moment que fas compartiments estancs no pots disposar d'un pressupost o d'aquest pressupost per a un objectiu diferents, si és que en aquest cas no s'esgotava l'altra. En definitiva, dificulta la gestió del pressupost quan sí que en el pressupost en aquest moment hi ha una partida, com dic, i una línia específica per a rehabilitació d'habitatge de 8,1 milions de pessetes.

Per tant, crec que amb tots aquests arguments, amb tots els dubtes que es plantegen sobre el plantejament o la proposta que fa el Grup Popular, he d'anunciar el vot en contra del Grup Parlamentari Socialista.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tur, per la seva fixació de posició, en nom del Grup Socialista. El Sr. Font vol intervenir per contradiccions i té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Que quedi clar que nosaltres, Sr. Gomila, parlem d'habitatges que estan fets, és a dir, vostès, amb la facilitat de llengua que tenen, fan veure que les noves..., no, no, habitatges que estan fets. I per mi podem posar, si vol, aquest grup no tenim cap problema, fa almenys 50 anys, els que configuren el paisatge que a nosaltres ens agrada que, tal vegada, als nostres nets no els agradarà, però els que ens agradaria a nosaltres, la part del coret que a tot ciutadà de Balears li agradaria mantenir. Si jo li dic, per exemple, podríem canviar qualsevol cosa, habitatges que tenen més de 50 anys, i parlem de llocs, de cases de pagès; parlem de possessions a Mallorca, però també parlem, i jo posava l'exemple, perquè no caiguem en el tema possessió, com pot ser un habitatge rural del Pla de Sant Jordi, on de passada, a part de l'habitatge, hi ha el molí, hi ha aquestes coses. Parl d'això, parl d'aquella casa, quan anam a Sineu, a Sencelles, que trobes aquella casa que encara està emblanquinada envoltant les finestres i envoltant la porta, que no en té 50, en té 100. Aquestes cases sofreixen una transformació i en molts casos es tiren a terra. No crec que haguem d'ajudar a ningú que vagi al camp perquè deixi els pobles o les ciutats, de cap manera, parlem d'una altra cosa totalment distinta; és a dir, aquell patrimoni que tenim a les quatre illes, si el volem conservar o no.

Existeixen ajuts, me diuen tant un com l'altre; veritat, però ridículs, insuficients, les ajudes que hi ha actualment per a

rehabilitació d'habitatges de més de 25 anys, supòs que qualcú de vostès tal vegada ha accedit a elles o tendran qualque amic o familiar que ha accedit a elles segur, vostès saben que no basten per pagar tots els plànols, ja no la llicència, no basta l'ajut per pagar els plànols. I jo li estic parlant de restaurar llindes, arcs, parets que tenen humitats, com els aïlles, i això costa molts de doblers; perquè aquestes cases que tenen més de 50 anys no tenen unes condicions, tal vegada, com les que ens agrada ara viure a tots els ciutadans, i hi vivien.

M'agradaria que quedàs clar també una altra cosa. Sr. Gomila, no volem entrar dins el PTI de Menorca, a l'inrevés, jo crec que a Menorca han d'estar contents que el Govern balear pugui tenir més ajuts per a com vostès han ordenat la seva illa, perquè li parlem dels llocs, parlem d'aquests llocs; si vostè té 10 d'ajut i n'hi arriben 10 més, tindrà 20 el ciutadà menorquí. Si vostè troba que ja és suficient el que vostès posaran, doncs ho conti als ciutadans de Menorca.

I després el que m'agradaria, al portaveu del Grup Socialista, que veritablement podria passar el que me diu; és a dir, si hi hagués ajuts, la persona rehabilita i ho ven més car. En tot cas, jo conec, pel que conec la gent d'aquesta terra, la gent és refractària a vendre, es ven molt, però molta gent -no, no, se'n pot riure, Sr. Alorda-; la gent que parlem, com vostès que parlaven de la gent, perquè jo sí que ho fic dins el món rural, fins i tot podem parlar del tema de l'explotació agrària, la gent que està dins el món rural, la gent que té una explotació agrària és molt refractària a vendre l'explotació, és molt refractària a vendre. Si ven, té legitimitat per fer-ho, però si tal vegada pot conservar el patrimoni és més fàcil que no vengui. Jo no li puc dir que no al que vostè ha dit, però supòs que el que jo li acab de dir, en nom d'aquest Grup del Partit Popular, també tendré raó. Si jo l'ajut, si el Parlament l'ajuda, si el Govern balear l'ajuda que pugui rehabilitar aquella finca, la construcció de la casa, tal vegada hi seguirà fent esforços, gastant en marges, gastant en tancaments, podant, llaurant, perquè hi ha molts altres doblers que per mantenir les finques estan als voltants. I de vegades un se'n cansa i diu: no vull posar més doblers aquí, perquè això me durà a la ruïna, estic amargat i ho tir; tal vegada si donam un al·licient, perquè això és una lluita constant de la vida dels que hi són i dels que vendran a aquestes finques, donam un al·licient que la casa estigui rehabilitada i això, potser que segueixi lluitant pel més important, que no són les cases, el paisatge que envolta les coses, el paisatge que envolta a cada illa aquestes cases. És d'això que els parlava el Partit Popular.

Després hi ha una altra qüestió que ens agradaria que quedés clar. Lligar explotació agrícola, difícilment una finca que té un habitatge o una construcció d'aquestes característiques que parlem a qualsevol de les quatre illes, sigui a títol principal o no l'activitat d'aquesta propietat, té directament, no indirectament, directament una implicació en la conservació agrícola de l'entorn, siguin ametllers, siguin garroves, siguin ovelles, siguin porcs, o siguin hortalisses, per què? Perquè no queda més remei que mantenir-la a la finca. Per tant, si deim només per a aquells que tenen lligada l'explotació, quants n'hi ha 100% a Balears destinats al món agrícola? El 80% estan a un racó que jo conec molt bé, però no es pot desmerèixer totes

aquestes persones i estic segur que alguns dels que eren aquí dins també tenen un tros de terra i el cuiden, aquestes desenes de milers de persones de Balears que estan mantenint l'entorn rural i no són agricultors a títol principal, perquè a títol principal n'hi ha molt pocs a Balears, no arriben a 10.000 i hi ha més de 10.000 finques a Balears, estaran d'acord amb mi.

Per tant, de vegades no hem de caure en la temptació perquè al pagès això li molesta que el facem de pobret, amb la temptació de si és per a un que només fa feina a l'agricultura, és que jo no vull que hi facin feina perquè si li dic que només ha de fer feina en agricultura l'estic condemnat a no ser feliç, qui fa feina a l'agricultura perquè encara té vocació, és per vocació no per altra cosa. Per tant, allò que avui plantejàvem aquí, que és veritat que podria estar més desenvolupat tal vegada aquest tema, és la segona vegada, varem fer una esmena de doblers als pressuposts. El Govern balear ho hagués pogut articular com hagués volgut el repartiment, però creim que fa falta i si governam passat dia 25 de maig el Partit Popular posarà en marxa una línia d'ajuts per a aquesta construcció tradicional que forma part de l'entorn del nostre medi natural.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font per la seva intervenció.

Hi ha hagut una errada tècnica per part d'aquesta Presidència de no avisar als diputats per venir a votar.

Bé senyores i senyors diputats poden procedir a la votació.

Resultat de la votació: vots favorables 24, vots en contra 30. En conseqüència queda rebutjada la proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari Popular relativa a millora de l'habitatge tradicional rural a Balears.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 119/03, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a parc natural de la Serra de Tramuntana.

Passam a la següent proposició no de llei RGE núm. 119 presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a parc natural de la Serra de Tramuntana. Per defensar la proposició no de llei té la paraula la Sra. Maria Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Des del Grup Popular plantejam aquesta proposició no de llei per defensar la Serra de Tramuntana. En el document que varen signar els partits que conformen el pacte de progrés, en un moment determinat un dels punts era declarar la Serra de Tramuntana com a parc natural. Però clar aquest document que han signat els del pacte hi ha coses que hi figuren que no s'han complides, hi ha coses que no hi eren i que sí s'han complit. Però resulta que a finals del 2002 principis del 2003, des del Govern s'anuncia que es vol fer ja i de manera ràpida la

declaració de parc natural de la Serra de Tramuntana i des de l'àrea responsable en matèria de medi ambient es va a la Universitat de les Illes Balears i es planteja a través d'un document aquesta declaració de parc natural.

Després ens trobam a un altre representant del Govern que diuen que sí, que sí que s'ha de fer aquesta declaració, que s'ha de fer a través de Consell de Govern i s'ha de fer a través d'un decret. Arriben les presses, ens acostam a les eleccions i ara es vol jugar a nivell electoral per intentar ser més verd i més ecologista es vol jugar i es vol fer ja, de manera ràpida el parc natural de la Serra de Tramuntana. I això com és natural crea una inquietud, crea una preocupació dins una part important de la societat mallorquina perquè se'n sent afectada per aquesta futura decisió. Les persones que fins ara han cuidat, mimat, que estimen i que viuen a la Serra de Tramuntana no volen que se'ls obligui que ca seva formi part d'un parc natural i no ho volen per caprici sinó perquè una declaració d'aquest tipus implica unes restriccions, implica unes limitacions d'actuacions, implica tot un seguit de punts negatius. Punts negatius com puguin ser que tu te'n vas a un banc per demanar una hipoteca perquè et manquen doblers i vols hipotecar aquella finca que tens dins un parc natural i et pots trobar que el banc et diu que allò no té un valor hipotecari, et pots trobar en aquestes situacions. En definitiva suposa tot un seguit de punts negatius i en principi avantatges cap ni una.

Per tot això hem plantejat aquesta proposició no de llei davant el Parlament, perquè hi ha milers i milers de persones afectades, que se'n senten dolgudes per aquesta decisió que es vol prendre, hem volgut que sigui aquí, des del Parlament i des d'aquesta tribuna per veure si defensam aquesta gent, si escoltam aquests afectats, si respectam la voluntat de la gent que viu i que està trepitjant cada dia la Serra de Tramuntana, o ben bé se'ls vol enfonsar. Això és el que hem vengut a discutir. I dic enfonsar a la gent que viu a la Serra de Tramuntana perquè aquest en aquest plenari fa uns dos mesos, quan discutíem l'esmena a la totalitat de la Llei de biodiversitat està assegut aquí un director general i hi havia gent, com avui, que escoltava i després de votar l'esmena a la totalitat de la Llei de biodiversitat aquest director general es va girar i els va dir "hundidos". A posta els deman jo si vostès amb aquesta decisió el que volen és enfonsar la Serra de Tramuntana. La gent que viu aquí a Mallorca és gent tranquil·la, pacífica, cadascú estima ca seva i el seu redol i volen saber el matí quan s'aixequen que és el que podran fer a ca seva i que és allò que no podran fer i amb el Govern de progrés ens podem trobar que un bon matí el Consell de Govern aprova que tota la Serra de Tramuntana sigui parc natural i això fa que un matí et pots trobar que a ca teva abans podies fer unes coses i ara no les pots fer.

Canvien d'un dia per l'altre les regles del joc i això crea, com és natural, inseguretat, crea inquietud, preocupació o por, què és allò que implica... (Si ja poden riure). Què és allò que implica la imposició d'un parc dins uns terrenys privats? Això pot suposar, si li el Govern vol, pot suposar una limitació dels usos agrícoles i ramaders, pot suposar que et limitin el número o la capacitat d'animals que hi pot haver a una determinada zona, que poden prohibir la utilització o no de productes fitosanitaris,

poden prohibir que allà on hi ha unes pendents superiors a un 10% no hi pugui haver porcs negres, per exemple, pot haver-hi unes limitacions a l'hora dels camins, es poden delimitar determinades activitats, caça, pesca, excursions a cavall, delimitar a certes zones quin tipus de cultiu hi pot haver i quins no, quin tipus de ramaderia es pot donar a una zona i quina no. El parc pot suposar haver de demanar un permís a la consellera per fer una festa particular a una casa, pot suposar que hagi de demanar una autorització i haver de pagar unes taxes a l'hora de fer un reportatge fotogràfic. Un parc pot implicar que et diguin com i de quina manera has de fer el tancament de la teva finca o del teu terreny. Tot això decidit i comandat per una junta rectora, junta rectora que per exemple la de Llevant de 40 membres que són, els afectats i particulars només són 6. És a dir, la paraula dels afectats són 6 sobre 40, aquesta és la representativitat. Nosaltres creim que això és un cert intervencionisme del Govern i de l'Administració i per tant, és lògic que hagi preocupació, que hi hagi indignació dins una part de la societat mallorquina.

I diuen que han de protegir la Serra, per què? Perquè el paisatge és fantàstic i perquè hi ha unes espècies de flora i fauna determinades, concretes i importants. La Serra és emblemàtica, efectivament i a posta s'ha de protegir, però per què és emblemàtica? Qui la conservada i la mantinguda com està ara? Vostè, els seus, els Verds? Ha estat el pacte de progrés que ha protegit, preservat i conservat tal com està ara la Serra de Tramuntana? Han estat els propietaris, han estat els pagesos, ha estat la gent que viu allà, que hi ha viscut generació rera generació, els pagesos que cuiden les terres d'allà, els marges. Aquests són els que han protegit Tramuntana i ara els volem castigar imposant-los un parc en contra de la seva voluntat, això no és just. Està en perill d'urbanitzar la Serra de Tramuntana? No s'hi pot construir més allà, no s'hi pot fer més, hi ha una Llei d'Espais Naturals, hi ha unes Directrius d'Ordenació del Territori, no està en perill. A posta creim nosaltres que avui era important discutir aquest tema aquí i nosaltres des del Partit Popular tenim una postura molt clara respecte a allò que s'ha de fer. Nosaltres volem protecció del territori, sí. Volem preservar tot allò que tinguem uns valors ecològics o paisatgístics, clar que sí, volem preservar tot allò que estigui en perill d'extinció de la nostra flora i fauna, clar que sí. Volem que hi hagi un parc natural a la Serra de Tramuntana, clar que sí, però en finques públiques, dins finques públiques i donar la possibilitat a tots aquells particulars que d'una manera voluntària vulguin signar un conveni de col·laboració amb l'Administració per incorporar la seva finca que ho puguin fer. Això és el que demanem nosaltres des del Partit Popular.

Evidentment si volem que tota la Serra pugui aconseguir ser tota parc natural el que hem de fer és posar en marxa programes ambiciosos, amb doblers per endavant perquè protegir, preservar i fer un parc és car, suposa moltíssims de doblers i des de l'Administració hem de ser capaços de crear programes ambiciosos de neteja, de rehabilitació de marges, fer programes per protegir determinades espècies, fer programes atractius, interessants que facin que els particulars vulguin incorporar la seva finca a un parc natural perquè li suposi això uns determinats beneficis. I això és el que demanem des del Partit

Popular, saber quin model volem de parc, el model que defensin Els Verds i el PSM o allò que defensin nosaltres des del Partit Popular. Volem, demanem i exigim seguretat jurídica, demanem i volem respecte a la propietat privada, volem que hi hagi llibertat per poder incorporar o no ca teva dins un parc. Hi ha d'haver diàleg i hi ha d'haver un reconeixement a tots aquells que durant molts d'anys han cuidat, mimat, han mantingut i han preservat la Serra de Tramuntana tal i com està ara. En definitiva des del Partit Popular el que volem és un parc a la Serra de Tramuntana, però amb seny, diàleg, sense imposicions i des de la llibertat.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Salom per la seva intervenció. Grups que volen intervenir? Sr. Nadal en nom del Grup Mixt- Unió Mallorca té la paraula.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Salom, la proposició no de llei que avui discutim aquí i que ha presentat el Partit Popular, és en paraules que a vegades ha emprat aquí el Sr. Cristòfol Huguet, ara absent de la sala, "*recados a la madre superiora*". És una proposició no de llei de caràcter preventiu, ja sé que ara està molt de moda prendre mesures de caràcter preventiu, però és únicament de caràcter preventiu i vol posicionar aquest Parlament sobre un fet que no s'ha produït i que sembla que no es produirà.

Anem per parts. La declaració de parcs naturals avui dia és una responsabilitat del Govern. Sé que en aquesta mateixa cambra durant aquesta legislatura n'hem parlat moltes vegades d'aquest tema, quasi una vegada cada tres mesos hem parlat i sé que alguna vegada el Grup Socialista s'ha compromès a dur en aquest Parlament una llei que fes possible que la declaració de parcs naturals fos per llei d'aquest Parlament. Però això fins ara no s'ha complert, fins ara el que regula aquesta matèria és la Llei 4/89 que és una llei estatal i aquesta llei estatal és el que permet que el Govern, que qualsevol govern, com ha fet moltes vegades els governs del Partit Popular els anys que ha governat aquesta comunitat autònoma, pugui declarar espais naturals protegits i ho fa per decret. Si el Partit Popular vol que això no passi, si el Partit Popular vol, com vol Unió Mallorca, aquesta declaració depengui d'una majoria d'aquesta cambra, ja ho sap, basta que amb la majoria absoluta que té el Partit Popular a Madrid modifiqui aquesta Llei 4/89 i s'exigeixi que la declaració d'espais naturals protegits sigui per llei i d'aquesta manera no serà possible segons quines coses.

Jo crec que aquesta obligació que va contreure el Govern de la comunitat autònoma de presentar una llei, hi havia el representant del Partit Socialista i dia 27 de març així ho manifestava i no s'ha produït, però el President de la comunitat autònoma, el President Antich, el President de la nostra comunitat va dir que de moment no es declararia i nosaltres

creim amb allò que el President de la comunitat ens diu. Jo crec que no es cometrà el mateix error que es va cometre en la declaració del Parc de Llevant de declarar-ho contra el que opinaven alguns dels municipis que hi formaven part. Creim que si aquesta declaració fos per llei i fos per llei d'aquest Parlament jo els puc assegurar que aquesta cambra, amb els vots d'Unió Mallorquina, ja li hem dit crec que aquesta serà la cinquena vegada davant aquesta cambra, no donaríem suport a una declaració d'aquest estil. Unió Mallorquina està perquè la declaració d'un espai natural sigui en base a les finques públiques i a les finques privades que s'hi vulguin adherir voluntàriament. I nosaltres desitjam i esperam que els particulars s'hi vagin adherint en base a la bona gestió que es faci d'aquests espais naturals. Si fos nostra la responsabilitat jo li ben asseguro que la gent s'hi apuntaria.

Vostè parla de la por d'alguns propietaris, vostè sembla que el que vol és fer por. Vostè mateixa en la seva intervenció s'ha contradit, resulta que hi ha propietaris que tenen por d'un dia despertar i es trobin ca seva protegida i què va passar quan es va aprovar la Llei d'Espais Naturals? Una llei bona, positiva, una llei que ha aconseguit preservar, amb l'ajuda dels propietaris i amb l'ajuda dels ciutadans d'aquestes Illes, molts d'indrets, entre ells part dels espais de la Serra de Tramuntana i per això aquests espais estan protegits. Per tant, no faci demagògia, no digui que hi ha por perquè la mateixa por hi ha en la declaració de qualsevol tipus de normativa. La Sra. Consellera li voldria dir que les coses en política són possibles si socialment són acceptades, per avançar cap a un major grau de protecció s'ha d'anar poc a poc i donant exemple, donant exemple de bona gestió, que les coses per imposició generen sempre reacció i si a més hi ha algun partit disposat a fer demagògia, més reacció encara. Actuar per decret no agrada als ciutadans, si avançar cap a la protecció significa convertir en santuaris inaccessibles els parcs, com ha passat en les finques d'Aubarca i Es Verger, comprades a Artà, no sé si val més que no s'hi avanci. I si hi ha l'exemple de gestió és el que tenim en aquests moments per molt que es vulgui vendre una altra cosa, tal vegada seria millor no declarar més espais.

Als senyors del Partit Popular els voldria dir que duen equivocat el discurs, perquè és fàcilment comprovable que és un discurs demagògic i fariseu. Vostès tenen la possibilitat de canviar la Llei 4/89, tenen majoria absoluta a Madrid i poden canviar la llei i impedir que un espai com la Serra de Tramuntana es pogués declarar. Si no ho fan és perquè no volen i aquesta proposició no de llei no té cap sentit avui. Si un dia es tramita una llei en aquest Parlament ja cadascú manifestarà la seva opinió. Vostès només pretenen mitjançant aquesta proposició no de llei crear polèmica, crear dubtes. El President de la comunitat autònoma ja va dir que no es declararia aquest espai aquesta legislatura. Per tant, és una discussió inútil i forçada. Li voldria dir que Unió Mallorquina no donarà suport a aquesta proposició no de llei perquè, malgrat sempre he dit que els parcs naturals s'han d'iniciar en finques públiques i en privades que ho desitgin i s'han d'anar ampliant les finques privades després de veure la bona gestió i els beneficis de la incorporació als parcs les propietaris ho decideixin voluntàriament, però no donarà suport a aquesta iniciativa perquè creim que s'ha de fer per una llei i pensam que s'hauria

de presentar una llei i no una llei com la de biodiversitat que s'està presentant en aquesta cambra, que ja serà objecte quan hàgim de discutir les esmenes que s'han presentat.

L'expectació creada pel debat crec que no es correspon amb la iniciativa que ha presentat el Partit Popular perquè, ja ho hem dit diverses vegades, Unió Mallorquina no donarà mai suport a la declaració de parc natural que afecti a propietat privada sense el consentiment del propietaris, ni ho ha fet en el passat, ni donarà suport per fer-ho en el futur. Unió Mallorquina no donarà suport a una declaració de parc natural que afecti propietats privades, sense el consentiment dels seus propietaris. No fa falta muntar "numerets", UM és un partit seriós i no donarem suport a cap iniciativa en aquest sentit. Si vostès volen que aquesta declaració no pugui fer-se per llei és molt fàcil, facin el mateix que votaren a l'Ajuntament de Palma quan es va decidir en una moció d'identiques característiques que va presentar el Partit Popular, demanin vostès a Madrid que modifiqui la Llei 4/89, que no sigui possible la declaració de parc natural, com ve declarant l'Estat per decret, que es faci per llei del Parlament o estatal o autònoma i no es preocupi, amb aquesta declaració vostè tindrà garantit que el parc natural no anirà més enllà que la declaració de finques públiques o privades que s'hi vulguin adherir voluntàriament.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Nadal en nom del Grup Mixt- Unió Mallorquina. Sr. Grosske en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista té la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Salom, em sap greu haver-me'n rigut quan vostè defensava la seva proposició, però sincerament la proposició i la línia argumental és que em fan rialles. Em sap greu haver-li de dir. Aquesta no és una proposta seriosa per dur a un Parlament, no és seriosa i intentaré explicar-li breument perquè no és així.

En primer lloc, jo crec que ningú discuteix, vostè no ho discuteix, allò que són els valors paisatgístics, de flora, de fauna, etnològics de la Serra de Tramuntana, no és així? Vostè hi està d'acord, ho ha dit des d'aquesta tribuna i jo crec que cap persona sensata ho podria qüestionar. Segon tema, nosaltres pensam que efectivament aquests valors han de ser objecte de protecció, vostè crec que també ha emprat aquesta expressió, la Serra de Tramuntana s'ha de protegir, d'acord. Nosaltres entenem que aquesta protecció no s'ha d'entendre exclusivament des d'un punt de vista estàtic de manteniment d'una sèrie de coses que hi ha en aquests moments en presència, sinó que també ha d'apostar-se per la dinamització econòmica, la qualitat de vida dels residents i per al futur de la zona. Jo crec que formulat d'aquesta manera tampoc vostè no hi podria estar en desacord. I hem de mantenir la Serra de Tramuntana, ara que hem parlat de turisme en aquesta sessió parlamentària, hem de mantenir un valor fonamental de l'illa de Mallorca a l'hora de representar un atractiu turístic avui, demà,

demà passat, d'aquí 10 anys, d'aquí 20, d'aquí 30. Hem preservar el present i el futur de la Serra de Tramuntana i nosaltres pensam que això passa per la seva declaració com a parc natural. Bé, vostè també ho diu, perquè vostè ha dit en aquesta tribuna i està recollit al *Diari de Sessions*, que sí vol un parc a la Serra de Tramuntana, amb seny, seguretat jurídica, bé, però també hi estan d'acord. Jo també vull un parc a la Serra de Tramuntana amb seny i amb seguretat jurídica, no faltaria més.

Per tant, de què estam parlant? Estam parlant de què vostè em contraposa diferents fórmules de gestionar un parc i primer em fa una pel·lícula de terror per als propietaris de les finques del Parc de Tramuntana i diu: "tendran limitacions en l'ús de la finca". O no en tenen de limitacions en l'ús de la finca amb la legislació estatal, la legislació autonòmica, les normes urbanístiques de l'ajuntament, o tothom pot fer un "aquacity" dins la seva finca en aquesta moments? O la seva activitat agrícola i ramadera no està també determinada, fins i tot per la normativa de Brussel·les, si apuram? O és que poden edificar el que vulguin allà on vulguin? O no hi ha limitacions en aquest moment i moltes de les quals han estat aprovades amb els vots del seu grup, pel seu Govern i amb el seus vots personals, Sra. Salom, o no n'aprovam cada dia de limitacions a l'ús de les coses? Per tant, no vengui amb el discurs barroer de tendran limitacions, hem de veure quins usos es permeten, quines coses no, etcètera. Bé, no entraré en les anècdotes de què per fer una festa d'aniversari a una propietat a la Serra de Tramuntana s'haurà de demanar permís a la Conselleria de Medi Ambient, perquè efectivament això fa riure molt, però jo crec que estam davant un debat una mica seriós. La caça no està regulada en aquests moments? Tot està regulat.

Després vostè d'alguna manera em contraposa una pel·lícula, insistesc, de terror, d'una sèrie de limitacions, en fi més o manco extravagants, etcètera, que es derivarien d'aquesta declaració de parc i després em parla d'allò que seria una fórmula de protecció adequada i correcte que seria, home s'haurien de fer inversions per protegir la zona, per ajudar a la neteja de la zona, el manteniment de la zona, la reparació de marges, la reparació de camins... Idò clar que sí, clar que sí, estam absolutament d'acord.

Bé. Per tant, efectivament, vostè a tota la seva línia argumental sembla ser que, davant possibles abusos, desviacions, perversions, extravagàncies derivades de la declaració del parc, proposa una gestió d'un parc natural així com toca. Bé. Jo diria, idò mira, em sembla una mica neuròtica l'argumentació, perquè no veig jo aquesta prevenció d'on ve, però ja em semblaria bé. No neuròtica la Sra. Salom, neuròtica l'argumentació, eh?, neuròtica, angoixada, excessivament preocupada més enllà del que es pot derivar dels fets objectius, una argumentació neuròtica. I d'acord amb aquesta argumentació preocupada, angoixada, jo entendria una proposició no de llei que digués: Bé, davant la declaració presumible del parc natural de la Serra de Tramuntana, és necessari que d'aquest fets es derivi una gestió d'aquestes característiques, que es fomentin determinades qüestions i determinades activitats, que es fomenti, s'ajudi o se subvencioni la reparació de camins, i de marges, i de tal i tal, i del que sigui.

Però vostès no fan per a res una proposició no de llei que tenguí a veure amb això, a més jo l'hagués votada perquè el volem amb seny i el volem normal, aquest parc. És que aquí es fan polítiques normal; el que passa és que jo crec que és des de l'oposició que se situen a l'anormalitat. Si vostè m'hagués fet una proposició que anàs en aquesta línia, gestió normal de la Serra de Tramuntana, respectant tota una sèrie... I quin problema hi ha?, clar que sí. I si vostè volgués que amb els nostres vots certificàssim que determinats fantasmes serien - diguéssim- mantenguts a retxa, no hi ha cap problema en mantenir els fantasmes a retxa. Jo no hi crec, en els fantasmes, però si qualcú hi creu els podem garantir que no hi haurà fantasmes.

Però vostè no fa aquesta proposició no de llei, vostè em fa una proposició no de llei...

(Veus de fons)

...on fa una distinció curiosíssima per la qual aquí, a l'hora de declarar un parc o d'incloure a una determinada zona un parc, el criteri de conservació, d'inclusió dins el parc no són els valors naturals d'aquesta zona, sinó que és la naturalesa de la seva propietat; és a dir, si és propietat pública sí, si és propietat privada no. Bé, això és una extravagància important, això sí que és extravagant, però allò de les festes d'aniversari està per demostrar, però això ja està escrit, està en el diari del Parlament de les Illes Balears, i això és una extravagància de molta importància. Vostès em poden citar exemples de països, de regions serioses d'Europa, que facin això?, perquè això no ho ha fet el govern del Sr. Cañellas; altres coses tenia, i ben bé que li varen recordar, però això no era el seu criteri, això no és el criteri del Sr. Mata en el Ministeri de Medi Ambient. Qui defensa això a Europa?, hi ha qualche regió..., jo què sé, Llobardia, Croàcia, qualche banda on es faci això? Vostè ho sap?, *¿o es una ocurrencia que han tenido ustedes así de repente? ¿Perdona?*

(S'escolta algú que diu alguna cosa)

¿En Carelia se hace esto? Lo comprobaremos; por curiosidad, por curiosidad. Como comprenderán per molt que Carèlia ho faci no és qüestió d'apuntar-s'hi així d'entrada, veritat?, perquè el 99%, i li deix un 1% per si hi ha qualcú que ha perdut una mica el nord en el marc de la Unió Europea, el 99% de les administracions públiques responsables de la Unió Europea, ja no vull invocar comunitats autònomes ni l'Estat espanyol, seria massa fàcil, no tenen el criteri que vostès defensen en aquesta proposició no de llei. Vostès ens condueixen a la marginalitat més absoluta des del punt de vista de les polítiques conservacionistes. No és una proposta seriosa, és una proposta extravagant.

Bé, a partir d'aquí, naturalment, no donarem suport a la proposició no de llei. Gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta segona substitueix el Sr. President en la direcció del debat).

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Grosske. Ara té la paraula el representant del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, el Sr. Alorda, per un temps de 10 minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Salom, jo crec que ha començat molt bé avui, Sra. Salom, dient que era una proposició no d'avui, i crec que és correcte perquè, mentre arreu del món es parla de l'ampliació de la protecció dels espais protegits, de la defensa de la biodiversitat, de la sostenibilitat, de la contribució de tots i cadascú a la salut del planeta, quan a les Illes Balears jo crec que s'ha consolidat una opinió majoritària a favor de preservar aquests espais més valuosos, aquí ens dedicarem a debatre una proposta del PP que devia tenir el seu interès en el segle XIX, jo no ho discutiré, però que avui sona molt estantissa, que és a veure si només les finques públiques han de ser espais protegits.

Bé, jo en realitat, i crec que ho demostrarem, crec que el es tracta de demostrar, debatre, és si val la pena protegir o val més deixar-ho córrer. Nosaltres també, com ja s'ha apuntat, preferiríem esmerçar els nostres esforços en veure on s'ha de protegir, com, amb quines figures, què és el que s'ha de protegir, conservar i quines mesures de foment socioeconòmic hi ha d'haver perquè sigui atractiu. Compartim amb tots els que han intervingut, inclosa vostè, Sra. Salom, que aquest hauria de ser el debat i no el que avui se'ns planteja, però bé, així és el nostre PP i, per tant, parlarem del que diu la proposició no de llei.

En primer lloc, per no pecar d'ingenus, que és un pecat que du llargues i penoses penitències, hauríem d'intentar aclarir quin és el punt de la discrepància, perquè una lectura ingènua de la proposició podria fer pensar que el PP està tan d'acord com nosaltres o com tots amb la conveniència que hi hagi més espais protegits i, fins i tot, amb tanta o més ambició que pugui plantejar qualsevol en aquesta sala. Per tant no cal justificar gens ni mica la bondat i la necessitat de les figures de protecció, sinó que senzillament es precisa que hi ha d'haver un requisit, que és la propietat pública de les finques. Segons aquesta base, després d'identificar -jo crec que això és el raonable d'una manera científica, d'una manera lògica, raonable- quins són els espais a protegir, tots els terrenys s'haurien d'expropiar. Es a dir, es tracta que es faci una (...) raonable, lògica, i que després hi hauria una proposta revolucionària del Partit Popular, i insòlita, que s'ha de fer a través d'expropiacions. Després de Mendizábal i Madoz vendria la tercera desamortització peculiar del Sr. Jaume Mata o del PP. En aquest sentit tendria sentit la proposició no de llei quan fa una excepció que diu que els propietaris que voluntàriament hi vulguin anar, aquests no seran obligats, sinó que senzillament de manera voluntària formaran part del procés, des del benentès que aquells que no hi volen jugar, doncs no, perquè vostè fa una argumentació que ens sembla estranya, que és que la Serra de Tramuntana és un lloc emblemàtic, la Serra de Tramuntana s'ha de protegir, la Serra de Tramuntana s'ha protegit en gran mesura gràcies als propietaris, ergo els propietaris no han d'estar dins espais

protegits. Bé, aquí l'"ergo" nosaltres veim que alguna cosa no lliga.

Bé, nosaltres no compartim aquesta idea en absolut. Pensam que seria absurd; de fet pensam contràriament al PP que els objectius que cerca un parc, o un parc tal i com nosaltres el concebem es poden assolir no només igual, sinó molt millor si hi ha finques privades, hi ha d'haver sempre una vessant socioeconòmica de foment de la zona, de potenciar el desenvolupament sostenible en aquella zona en la qual les sinergies són positives amb la propietat. Cal que sigui així i això s'ha de cercar i s'ha de trobar. De fet, si hi reparen, se n'adonaran que l'èmfasi de la nostra posició en aquest tema sempre insisteix en aquest punt, la darrera vegada l'acord l'altre dia a Sóller.

Per tant, si pensàssim ingènualement que aquesta és la posició del PP -continuariem insistint per aquí- posaríem els exemples que ja s'han apuntat dels parcs precedents a les Illes Balears, a tot el continent europeu, i crec que els convenceríem, perquè crec que és la fórmula normal, comuna a tots els parcs que es protegeixen arreu. Però probablement els tirs no van per aquí. Com també volem pensar, jo diria quasi que estam segurs, que malgrat les aparences i malgrat l'enfocament que es fa tampoc no es pot tenir la peregrina idea, com ja s'ha apuntat, que hem de declarar espais protegits allà on l'administració té o no té propietats, que hi ha d'haver espais protegits allà on els propietaris vulguin. Jo crec que aquesta idea de parc bunyol foradat no és gaire seriosa, no és gaire rigorosa, és a dir, pareix que tothom està d'acord i tots coincidim, joestic segur que la Sra. Salom també, perquè és de sentit comú, que els parcs es declaren i es gestionen en funció dels valors naturals que té el territori, de l'interès, de la conveniència d'aquella declaració, i no en base al Registre de la Propietat, que poc aporta a aquesta valoració objectiva del que ha de ser un parc natural. En el cas de la Serra de Tramuntana, amb una taca su-aquí, una taca su-allà, crec que faria una gestió molt complicada i crec que seria un parc enormement disgregat, que es renunciaria a la necessitat jo crec que demostrada científicament i demanada històricament, que és la que hem defensat sempre, d'una protecció i d'una conservació integral del patrimoni natural, cultural i paisatgístic, etnològic, etc., que té la Serra.

De fet, dur aquesta tesi a l'enfront significaria desprotegir tots els espais protegits, el gran gruix d'espais protegits que existeixen avui en el continent europeu, i no crec -no ho crec, sincerament- que això sigui la proposta que apunta el Partit Popular.

Aleshores pot ser, i aquesta era la nostra tesi primera, que el posicionament sigui molt més simple, però molt més simple. Senzillament és que darrere d'aquesta cortina de fum, d'aquesta argumentació sobre la propietat, allò que vol el Partit Popular, allò que defensa, pretén, és que no hi hagi una declaració de la Serra de Tramuntana com a parc natural, *quod erant demonstrandum*, i jo crec que de fet sembla que se'n vol penedir fins i tot dels pocs que va declarar el Partit Popular durant els anteriors mandats, uns pocs que suposaven no arriba al 2% del territori de les Illes Balears, un i busques, i que realment els varen fer a contracor perquè afectaven finques privades, no

insistiré en els percentatges perquè és prou conegut, de la mateixa manera que es va aprovar a contrarcor aquella disposició addicional quarta..., tercera, de la Llei d'espais naturals, que obliga el Govern a declarar una sèrie d'espais naturals protegits, i vull recordar, perquè a vegades s'embulla això, que el Partit Popular es va abstenir en aquesta disposició addicional i no hi va donar suport, sinó que es va aprovar amb els vots de tots els altres, vigent disposició addicional tercera, avui vigent, que afectava territoris privats que ningú no qüestionava, com es Trenc-Salobrar de Campos, que ningú no discutia o ningú no apuntava que haguessin d'esdevenir públics.

Jo crec que per tant el PP en aquests moments bàsicament cerca una trinxera, diria una barricada però per ventura no és molt adequat, una coartada, una excusa per no haver de dir clarament, senzillament, obertament, i crec que en democràcia això sempre s'agraeix, dir les coses pel seu nom, que no volen parc a la Serra, jo crec que ni enlloc, amb aquests plantejaments, i punt.

Aclarida així la qüestió, hauríem de tornar a començar el debat típic que ja tenim molt repetit amb els arguments favorables i contraris dels detractors i dels defensors dels parcs, i concretament és evident que els defensors dels parcs el primer que han de tenir com a joia de la corona és la Serra de Tramuntana, que jo crec que tots coincidirem en el fet que és realment el gran espai de les Illes Balears, molts d'altres, però aquest és fonamental, i l'argumentació del PSM -ara hauria de començar a defensar-lo, però ja acab el temps- és coneguda des dels anys 70 la posició que hi mantenim. A més, com vostè apunta, ara hi ha un acord programàtic des de l'any 99 que obliga o que, d'alguna manera, compromet a aquesta declaració, i desgraciadament encara no s'ha pogut culminar, però confiem que sigui aviat.

De totes maneres, Sra. Presidenta, molt breument voldria contestar el missatge de la por al qual també s'ha fet esment ja des dels altres grups, que és una por que jo crec, a més, injustificada, però que s'intenta actuar des d'aquesta posició de por, la por quasi quasi a l'arribada dels rojos, no?, una cosa molt absurda basada en el fet que en els parcs tot està prohibit, i allò que no està prohibit és obligatori, i això és fals, i ja el gran debat es va produir amb el Parc de Llevant amb aquesta situació i jo crec que això no és raonable. Hem de discutir entre tots quines són les actuacions que hi ha d'haver a un parc i quines no cal, han de ser estrictament racionals, tothom hi ha d'estar d'acord, hi ha d'haver un ampli debat i un ampli consens en coses estrictament, com s'apuntava, normals, de sentit comú, que tothom que està d'acord amb la preservació de l'espai doncs hi estarà absolutament d'acord. Jo crec que és complicat, és delicat tornar a aquest discurs tan reaccionari respecte a les mesures de protecció en general segons el qual les mesures de protecció limiten la propietat privada, que duit a l'extrem evidentment no només eliminaria totes les mesures mediambientals, sinó quasi quasi amb més arguments i amb més motius les urbanístiques, les d'ordenació del territori que en aquest moment afecten naturalment la Serra de Tramuntana com afecten tothom a qualsevol carrer d'Europa. Per tant crec que el que s'ha de fer és racional, en això hi podem coincidir,

evidentment, però no que el fet que afecti o no sigui sigui en mesura de la propietat.

Ben al contrari, en el nostre grup creim que és una oportunitat la declaració d'un parc que no ha d'enfonsar ningú, per descomptat, no ha d'enfonsar ningú, ningú no ha de pretendre -no en faltaria d'altre- intentar enfonsar ningú; tot el contrari, ha de servir per potenciar les activitats tradicionals que han sabut conviure amb la preservació del medi; ha de ser un instrument que permeti, i estic d'acord amb vostè que hi ha d'haver doblers, hi ha d'haver doblers darrera, n'hi ha d'haver, aquests és el debat que voldríem tenir aquí, no l'altre, aquest. Hi ha d'haver recursos, hi ha d'haver bona gestió, hi ha d'haver capacitat d'animar les activitats tradicionals, possibilitat de promoure projectes innovadors que siguin sostenibles i que permetin també la conservació de la zona, un instrument que ha de fer possible la participació en les plusvàlues que genera de l'activitat lucrativa que en aquests moments hi ha a la Serra de Tramuntana i que hi participi la propietat, d'una manera molt més estructurada, molt més ben organitzada, que permeti gaudir també de la propietat sense destorb de l'activitat diguem-ne productiva, i no els conflictes que avui també es viuen per una irrupció dins el parc, o dins la Serra en aquest moment.

Per altra banda també estam d'acord amb vostè...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sr. Alorda, per favor.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sí, Sra. Presidenta, ja acab.

...que abans de tirar endavant aquesta iniciativa s'ha d'assolir, s'ha de cercar amb tots els instruments un ampli consens socials. És indefugible i en això hi hem de coincidir. Creim que és imprescindible que es consensui tant amb els afectats de la Serra com amb les institucions afectades, amb els grups sectorials, quines hagin de ser les mesures que es prenguin en aquell indret, i és clau aconseguir la participació i la col·laboració de tots els sectors involucrats. És en aquesta tasca que ara ens hem de trobar i tant de bo que tot vagi bé. En qualsevol cas és evidentment un (...) i una necessitat aquest amplíssim consens social.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Amer per un temps de 10 minuts.

LA SRA. AMER I RIERA:

Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats, en nom del Grup Parlamentari Socialista insistiré una vegada més

en l'opinió expressada ja en altres ocasions respecte al territori i al medi ambient. Insistiré en la necessitat de protegir un dels espais naturals més apreciats per tots nosaltres, però també apreciat per tots aquells que ens visiten.

Però també hem d'arribar a un consens, hem d'arribar a un diàleg per a la declaració del parc natural de la Serra de Tramuntana. Vull recordar que aquesta declaració és un objectiu expressat ja en diferents ocasions per tots els grups progressistes, es referia la Sra. Salom. És així; l'altre dia vàrem tenir oportunitat de recordar-ho en el debat del ple del Consell de Mallorca, però jo també li vull recordar que ja en el 97, en una moció conjunta que vàrem dur el mes de maig del 97 ja expressàvem aquesta necessitat de protecció, o també, com està recollit, en el mateix pacte de govern. Repetesc, els diferents grups del pacte de progrés han manifestat ja la voluntat de protecció de la Serra de Tramuntana.

Ara allò que tenim és l'estudi ambiental, cultural i de desenvolupament sostenible de la Serra de Tramuntana, un projecte que ha de ser discutit i s'han d'aportar idees, en feia menció la consellera de Medi Ambient quan el va presentar, un projecte que s'ha d'acordar amb consens, així ho expressava el president Antich, s'ha d'acordar amb consens. Però també hi insistia el portaveu del Govern, el Sr. Garcias, que deia: "Amb aquest document tècnic s'ha de plantejar quina és l'estratègia de participació dels ajuntaments, del consell i també de la societat". Per tant, res de parlar, Sra. Salom, de rapidesa, hem de parlar de fer-ho bé. Hem d'anar junts sense exclusió, hem de continuar -repetesc- amb la voluntat de diàleg i de participació, i en defensa també d'aquests sectors socials implicats com és el dels pagesos per conservar, per millorar i per ajudar.

Evitem falsedats, senyores i senyors del Grup Parlamentari Popular. Les tenim expressades aquí: la Sra. Salom continua cada pic repetint les mateixes. Són moltes; unes quantes: "El parc dirà què es pot sembrar i què no", "no es podrà podar encara que les branques entrin per les finestres", "no es podrà esquitxar", "no es podran replegar els ous de les gallines", ... Sí, tot això està publicat. "No es podrà caçar ni pescar", "s'ha de deixar passar tothom, fins i tot a les cases", "s'ha de donar al Govern una còpia de les claus de la casa". Estan publicades, falsedats que coneixíem per la premsa, pels mitjans de comunicació, que es deien aquells dies del debat tant ara per la Serra com també quan vàrem tenir el debat del Parc de Llevant. Per tant evitem aquestes crispacions, res de por, res d'indignació, ni de preocupació, ni de càstig. Parlam en tot cas d'assessorament i no parlam de gestió quan parlam d'una junta rectora, que aquí tenim experiència.

Per tant també vull recordar aquí testimonis que tenim i que va mencionar en el ple del Consell de Mallorca, però que a altres indrets on s'han consolidat aquests parcs naturals entenc que s'ha demostrat una altra manera de fer les coses, que és això, des del pacte de progrés, des d'aquest govern de progrés, el que hem de demostrar i hem començat a demostrar aquesta legislatura. Teníem una mala herència, Sra. Salom. Testimonis d'altres llocs, perquè per tots indrets han fet referència els portaveus, que coincideixen els portaveus que m'han precedit en la paraula, tenim experiències d'altres indrets

on majoritàriament s'aposta cap això, cap a aquestes mesures de protecció, però sense anar més enfora tenim testimonis que també sortien publicats de pagesos o de batles de parcs de Catalunya. Jordi Bielarrasa deia del parc..., és un pagès que es dedica a criar porcs, a vendre carn i embotits, i deia: "Al principi no sabíem de què anava tot això del parc"; està aquest dins el Parc de la Garrotxa, i diu: "Al principi no sabíem de què anava tot això del parc natural, què era i com ens afectaria la seva entrada en vigor; era una cosa nova i no hi havia informació. La veritat és que ens feia una certa por i vàiem els gestors del parc amb certa malfiança, ens eren estranys. A mesura que varen passar els mesos i els anys ens vàrem adonar que anàvem a més gràcies al parc. Tots plegats perseguíem objectius conjunts". Diu: "El temps ha demostrat que pertànyer al parc natural era una cosa bona. Ja són molts de companys meus que no serien pagesos si no visquessin dins un parc natural". Testimonis també que recordarem aquí el mateix batle de Viladrau, del Parc natural del Montseny, que diu que un parc crea llocs de treball, ajuda a mantenir els que hi havia, "ens interessa molt que hi continuï havent pagesos i ramaders".

Per tant vull recordar aquí, i ho he fet també en altres intervencions, perquè hem tengut oportunitat de parlar-ne en diferents ocasions, tant en el Parlament com també al consell, allò que diu, allò que s'expressa clarament a la mateixa Constitució espanyola en el seu article 45, que ens diu que tenim el dret a gaudir tots d'un medi ambient adient per al desenvolupament de la persona i el deute de conservació, i així els poders públics vetllaran per l'ús racional d'aquests recursos naturals. Però també allò que expressa el mateix Tractat europeu en el seu article 130 sobre la conservació, la protecció i la millora de la qualitat del medi ambient. La mateixa directiva relativa a la conservació dels hàbitats naturals, de la fauna i flora silvestres, i que té com a objectiu principal afavorir el manteniment de la biodiversitat. O la mateixa Llei 4/89, de conservació d'espais naturals i de la flora i fauna silvestres, que crea un règim protector per als recursos naturals. Per tant hem de manifestar des del Grup Parlamentari Socialista la necessitat de preservació i de conservació independentment de la seva titularitat, i l'obligació dels mateixos poders públics d'establir ajudes, ajudes que s'han anat fet i ho coneixem; el mateix decret de l'any passat, de l'any 2002, ajudes a finques a espais naturals protegits. Per tant hem d'assegurar la conservació com també hem d'establir els mecanismes de participació.

No vull acabar, tampoc, sense referir-me a un article d'una coneguda revista d'una entitat d'àmplia difusió, d'una entitat bancària d'aquí, de les nostres illes, que deia clarament: "La declaració de parc natural o de qualsevol altra figura proteccionista que permeti una adequada gestió territorial és una passa no només convenient, sinó absolutament imprescindible per garantir el futur. La conservació de l'entorn, en gran mesura en mans del món pagès, necessita la intervenció dels poders públics per ajudar les explotacions agràries o la preservació del paisatge, ja sigui via subvencions o mitjançant la gestió directa en les zones públiques". En feien menció els portaveus que m'han precedit també, a aquest aspecte de les ajudes.

Per tant també vull recordar aquí com es varen declarar en altres legislatures, que com saben no governava el pacte de progrés, com es va aprovar el Parc de Mondragó l'any 92, amb un 90% de propietat privada, 90%; s'Albufera des Grau l'any 95, amb quasi un cent per cent de propietat privada; s'Albufera de Mallorca l'any 88, amb un 20% de propietat privada, o Sa Dragonera mateix, que avui encara celebràvem l'aniversari de la seva adquisició pel Consell de Mallorca. Parcs nacionals gestionats pel Govern del Sr. Aznar, pel ministre de Medi Ambient, de tots coneguts: Caldera de Taburiente, un 90% de propietat privada, 90%; Cabañeros, un 74%; Doñana; últimament s'ha aprovat un parc de la Sierra de Guadarrama, també majoritàriament en propietat privada...

Finalment vull fer referència també a l'interès que per tot arreu tenen i es mostra per aquesta protecció d'espais d'interès. Una revista d'àmplia difusió arreu de tot l'Estat espanyol feia referència ja a la mateixa editorial -parlava de "*Nuestra naturaleza protegida*"- feia referència a l'espectacle encoratjador de l'esforç col·lectiu que durant molts d'anys es ve realitzant a Espanya per delimitar el risc i les varietats d'ecosistemes que ens ha regalat -deia- la natura, tasca en la qual no avançar vol dir tornar enrere. Evidentment contrastava en el mateix reportatge que feia aquesta revista, i és d'aquest mateix mes de febrer, evidentment contrastava amb les terribles -i ja acab, Sr. President- evidentment contrastava amb les terribles imatges de la major catàstrofe ecològica que va tenir lloc, com tots sabem, amb el petrolier Prestige, però que es va demostrar...

(Remor de veus)

...evidentment, un suport social important. Però bé, tornant a aquesta mateixa referència, aquesta esperançadora naturalesa protegida, hem de dir que en aquest mapa de tot Espanya on sortien aquests espais protegits, aquests parcs naturals, evidentment la Serra de Tramuntana ja sortia aquí com un espai protegit, com un parc natural.

Idò bé, és evident, per tant, que hem de fer del patrimoni natural, igual que ho feim amb el patrimoni cultural, amb el patrimoni històric o artístic, s'ha de preservar i conservar independentment, repetiré des del Grup Parlamentari Socialista, de la seva titularitat, cercar aquest consens polític i social, cercar la complicitat de tots i la implicació de tots per a aquesta tasca de conservació que ens uneix pel patrimoni i que ens uneix també per mantenir una activitat econòmica.

Res més. Gràcies, Sr. President, per la seva benevolència, i ja anunciar, com s'ha pogut veure amb la intervenció, que no tindrà el suport del Grup Parlamentari Socialista.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Amer, per la seva intervenció en nom del Grup Parlamentari Socialista. La Sra. Salom pareix que vol intervenir per contradiccions.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, jo no qualificaria d'encàrrec a la Mare Superiora aquesta proposició no de llei, perquè crec que és un tema important i que afecta molta gent, i que preocupa, i que creïem aquí que haguera estat bo i positiu que hi haguera hagut una majoria de diputats d'aquest parlament que s'haguessin pronunciat a favor d'allò que el Partit Popular i Unió Mallorquina pensam el mateix; en teoria pensam el mateix, però després a la pràctica votam diferent, i això és mal d'entendre, Sr. Nadal, això és mal d'entendre. A nosaltres ens ha dit fariseus, ens ha insultat, crec que d'una manera injusta, perquè vostès amb aquests temes, i permeti'm que li ho digui, fan com Pilat, se'n renten les mans, i vostè és responsable de les polítiques que fa la Sra. Rosselló, també.

(Petit aldarull a la sala)

Vostè ens diu que no s'ha produït el parc a la Serra de Tramuntana; és cert. I ens diu que no es produirà la declaració de parc perquè li ha dit el Sr. Antich. I ens hem de fiar del que ens diu el Sr. Antich?, ens hem de fiar de la paraula que ens diu el Sr. Antich, que no farà parc a la Serra de Tramuntana? I resulta que té firmat ell que farà parc a la Serra de Tramuntana. I com el podem creure?, com podem creure el president d'aquest govern? És a dir, ens hem de fiar més de la paraula que li ha donat a vostè que no d'allò que té firmat. Ningú no s'ho creu, això. El Sr. Alorda ens deia que aviat serà parc. Com quedam?, què hem de creure? És normal que la gent estigui preocupada, estan espantats amb vostè, estan espantats. Diuen que volen diàleg i consens. I com es poden fiar de vostès si a Llevant no hi ha hagut ni diàleg ni consens? En el Parc de Llevant no s'ha escoltat la gent, no s'ha pactat amb la gent. I com ens podem fiar de vostès?, com es pot fiar de vostès aquesta gent?

Sr. Grosske, em sap greu, però vostè des que se'n va cap a Palma està en baixa forma i ha perdut facultats. Ha perdut facultats, Sr. Grosske.

(Rialles i aplaudiments)

Regular sí, clar, però el que volen vostès és prohibir, prohibir i prohibir, i que per a tot haguem de demanar permís a la Conselleria de Medi Ambient, i en això nosaltres no hi estam d'acord. Quina és la gestió que s'ha duit fins ara? Idò mirem què ha passat a Llevant i a Mondragó, com està de contenta la gent; la gent està indignada. El seu batle d'Artà està ben enfadat amb la manera en què es gestiona el parc allà. Per tant és normal que hi hagi ressentiment a l'hora de fer allò de Tramuntana.

I la Sra. Amer ens continua aquí traient els exemples dels pagesos de Catalunya. Què pensen els pagesos d'aquí és el que em preocupa a mi; què en pensen, els pagesos d'aquí, de declarar un parc natural a la Serra de Tramuntana? A mi el que pensin els catalans m'és ben igual. No en troben ni un de testimoni d'un pagès d'aquí que vulgui un parc natural a ca seva, no n'ha tengut cap, ha d'anar a encaçar-los a fora. I jo em

faria una altra pregunta: Com és que a determinats indrets de la península els propietaris, els particulars, volen fer un parc a ca seva i estan contents que això sigui així i en canvi aquí no? Alguna cosa falla, aquí; el Govern falla, aquí. Posin les condicions necessàries i adequades, i doblers, i propostes en positiu que els puguin beneficiar. Potser en trobaran així de testimonis de pagesos i de gent que digui: sí, sí, vull que la meva finca formi part del parc natural de la Serra de Tramuntana, que això és el que demanam nosaltres, això és el que diem nosaltres. Facem un parc a Tramuntana, dins les finques públiques, i posin després programes i propostes positives i doblers perquè els particulars, de manera voluntària, puguin incorporar la seva finca al parc natural, i tant de bo en un futur el parc de Tramuntana pogués ser de tots perquè els particulars així ho han volgut. Això ens agradaria.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Salom, per la seva intervenció en nom del Grup Popular. I amb la seva intervenció s'ha substanciat el debat i procedeix la votació.

Senyores i senyors diputats, poden procedir a la votació.

Resultat de la votació: Vots favorables, 26; vots en contra, 31. En conseqüència queda rebutjada la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Popular relativa a parc natural de la Serra de Tramuntana.

I s'aixeca la sessió. Moltes gràcies, senyores i senyors.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	12 euros.
Sis mesos	6 euros.
Tres mesos	3 euros.
Preu de l'exemplar	0,60 euros.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma

